

SEE MORE JESUS · WANTTOSEEMORE.COM

येशू कोण आहे? — स्ट्रॉंगच्या क्रमांकांसह KJV बायबल अभ्यास

येशू कोण आहे · बायबलमधून एक प्रवास, उत्पत्तीपासून प्रकटीकरणापर्यंत

मूलभूत बायबलसंबंधी सिद्धांत — येशू ख्रिस्ताची सुवार्ता

उद्घाटनाचा शब्द

येशूचा जन्म होण्यापूर्वी सातशे वर्षे, एका संदेष्ट्याने या मुलाला काय म्हटले जाईल हे लिहून ठेवले. हे कोणत्याही मनुष्याला दिले जाणारे नाव नाही. हा अभ्यास वाचण्यासाठी तुम्हाला काहीही मानण्याची गरज नाही. तुम्हाला फक्त पाहण्याची तयारी असणे आवश्यक आहे. जिवंत असलेल्या जवळजवळ प्रत्येकाने येशू हे नाव ऐकले आहे. बायबल स्वतः त्याच्याबद्दल काय सांगते हे वाचून स्वतःसाठी त्याचे मूल्यमापन करणारे फार थोडे आहेत. आज तुम्ही काय मानता, आणि तुम्हाला काय शिकवले गेले आहे, याने आम्हाला काही फरक पडत नाही. मूळ स्रोतातून येशूबद्दलची तुमची समज विस्तृत करण्यासाठी तुम्ही येथे आहात याचा आम्हाला आनंद आहे. प्रत्येक वचन पूर्णपणे छापलेले आहे, जेणेकरून तुम्हाला संपूर्ण वाक्य दिसेल, त्याचा एखादा तुकडा नाही. जिथे बायबल थेट काहीतरी सांगते, तिथे हा अभ्यास तसे सांगतो. जिथे वचने एकमेकांशी जोडली गेल्याने निष्कर्ष निघतो, तिथेही हा अभ्यास तसे सांगतो. येथे काहीही केवळ एखाद्या व्यक्तीच्या शब्दावर अवलंबून नाही. आता संदेष्ट्याने काय लिहिले ते वाचा.

उघडणारा आधार

यशया 9:6 कारण आम्हासाठी बाळ जन्मले आहे, आम्हांला पुत्र दिला आहे; आणि त्याच्या खाद्यांवर सत्ता राहिल; आणि त्यास अद्भुत मंत्री, समर्थ देव, सनातन पिता, शांतीचा राजा असे म्हणतील.

एक बालक जन्मला आहे + एक पुत्र आपल्याला दिला आहे → त्याचे नाव पराक्रमी देव असे ठेवले जाईल.

येशूच्या जन्मापूर्वी सातशे वर्षे, एका संदेष्ट्याने लिहिले की या बालकाला पराक्रमी देव म्हटले जाईल. बालक येशू गव्हाणीत पडला होता. हे वचन लहळू वाचा. ही वचने या अभ्यासाचा संपूर्ण संदेश सांगतात.

अ. "आपण करू" असे म्हणणारा देव — एक देव, आणि बोलणारे एकापेक्षा अधिक

A1. उत्पत्ति 1:26 देव बोलला, “आपण आपल्या प्रतिरूपाचा आपल्या सारखा मनुष्य निर्माण करू. समुद्रातील मासे, आकाशातील पक्षी, सर्व वनपशू, मोठी जनावरे व जमिनीवर सरपटणारे सर्व लहान प्राणी यांच्यावर त्यांना सत्ता चालवू देऊ.” (27) देवाने आपल्या प्रतिरूपाचा मनुष्य निर्माण केला. त्याच्या स्वतःच्या प्रतिरूपाचा असा देवाने तो निर्माण केला. नर व नारी असे त्यांना निर्माण केले.

आपण आपल्या प्रतिरूपाचा, आपल्यासारखा मनुष्य निर्माण करू → मग देवाने आपल्या प्रतिरूपाचा मनुष्य निर्माण केला.

(माझे वैयक्तिक विचार: उत्पत्ति १:२६ आणि उत्पत्ति १:२७ एकत्र वाचा. या दोन वचनांमधील फरक मऊ करू नका. उत्पत्ति १:२६ मध्ये "आपण" आणि "आपले" असे म्हटले आहे. उत्पत्ति १:२७ मध्ये "स्वतःच्या प्रतिरूपात" आणि "देवाने निर्माण केले" असे म्हटले आहे, दोन्ही एकवचनी आहेत. बायबल ही दोन्ही वचने कोणत्याही स्पष्टीकरणाशिवाय एकमेकांशी जोडली मांडते. बायबल फक्त दोन्ही सांगते.)

A2. उत्पत्ति 3:22 परमेश्वर देव म्हणाला, “पाहा, मनुष्य आपल्यातल्या एका सारखा होऊन त्यास बरे व वाईट समजू लागले आहे. तर आता त्यास त्याच्या हातांनी जीवनाच्या झाडावरून ते फळ घेऊन खाऊ देऊ नये, आणि जर का तो ते फळ खाईल तर मग सदासर्वकाळ तो जिवंत राहील.”

मनुष्य आपल्यापैकी एकासारखा झाला आहे, बरे आणि वाईट जाणणारा.

A3. उत्पत्ति 11:7 चला आपण खाली जाऊन त्यांच्या भाषेचा घोटाळा करून टाकू. मग त्यांना एकमेकांचे बोलणे समजणार नाही.”

चला, आपण खाली उतरून त्यांची भाषा गोंधळून टाकू.

A4. यशया 6:8 मी प्रभूची वाणी बोलताना ऐकली ती अशी, “मी कोणाला पाठवू; आमच्यासाठी कोण जाईल?” मग मी म्हणालो, “मी येथे आहे; मला पाठव.”

आमच्यासाठी कोण जाईल + मग मी म्हणालो?

(माझे वैयक्तिक विचार: यशया ६:८ काळजीपूर्वक पाहा. त्या एकाच वचनात दोन्ही रूपे एकाच वाक्यात आढळतात: "मी कोणाला पाठवू" आणि "आमच्यासाठी कोण जाईल." तोच वक्ता एकवचनी रूप आणि अनेकवचनी रूप एकत्र वापरतो. हे लेखनातील चूक नाही, आणि देव स्वतःचे वर्णन करण्यासाठी एकट्यासाठी अनेकवचनी शब्द वापरत आहे असेही नाही. हाच नमुना पवित्र शास्त्राच्या अनेक निरनिराळ्या पुस्तकांत, अनेक शतकांमध्ये, अनेकदा आढळतो.)

A5. अनुवाद 6:4 हे इस्राएल लोकहो, ऐका! परमेश्वर हाच आपला देव आहे. परमेश्वर एकच आहे. [H259 echad ■]

हे इस्राएल लोकहो, ऐका! परमेश्वर हाच आपला देव आहे. परमेश्वर एकच आहे.

(माझे व्यक्तिगत विचार: अनुवाद ६:४ हा संपूर्ण अभ्यासावर नियंत्रण ठेवतो. देव एकच आहे, आणि केवळ एकच: दोन नाही, तीन नाही, अनेक नाहीत. या अभ्यासातील कोणतीही वचन जी दुसऱ्या देवाची सूचना देईल ती चुकीच्या पद्धतीने वाचली गेली आहे, आणि अनुवाद ६:४ ही त्यासाठीची कसोटी आहे. या वचनात "एक" या शब्दासाठी वापरलेल्या हिब्रू शब्दाकडे लक्ष द्या. तो शब्द आहे echad. हाच शब्द तेव्हा वापरला जातो जेव्हा संध्याकाळ आणि सकाळ यांना एक दिवस म्हटले जाते, जरी दिवसाचे दोन भाग असतात, आणि जेव्हा पुरुष आणि त्याची पत्नी यांना एक देह म्हटले जाते, जरी ते दोन व्यक्ती असतात. बायबलने "एक" साठी असा शब्द निवडला जो त्याच्या आत एकापेक्षा जास्त व्यक्तींना सामावून घेतो. त्यानंतर उत्पत्ति १:२६ मध्ये देव म्हणतो, "आपण करू" असे नोंदवले आहे.)

A6. यशया 45:5 मी परमेश्वर आहे आणि मीच फक्त देव आहे दुसरा कोणीही नाही. जरीही तू मला ओळखत नव्हतास, तरीही तुला युद्धास सशस्त्र केले.

मी परमेश्वर आहे + माझ्याशिवाय दुसरा कोणी नाही + माझ्याशिवाय कोणीही देव नाही.

(माझे व्यक्तिगत विचार: यशया ४५:५ या सत्याची दुसरी बाजू सांगते, आणि हा अभ्यास त्यापासून दूर पळणार नाही. देव स्पष्टपणे सांगतो की त्याच्याशिवाय दुसरा कोणीही देव नाही. या पृष्ठांमध्ये जे काही पुढे सापडेल ते दुसरा देव कधीही जोडू शकणार नाही. जे प्रत्यक्षात सापडेल ते दुसऱ्या देवापेक्षा अधिक विचित्र आणि अधिक चांगले आहे: एकच देव स्वतःला लोकांना ओळख करून देत आहे.)

B. परमेश्वराचा देवदूत म्हणून ओळखला जाणारा — ज्याला देव असेही म्हटले आहे

"देवदूत" असे भाषांतरित केलेला हिब्रू शब्द मलाक (H4397) आहे. मलाक म्हणजे पाठवलेला. मलाक हा पाठवलेल्या व्यक्तीच्या कामगिरीचे नाव देतो, त्या व्यक्तीच्या स्वभावाचे नाही. खालील वृत्तांमध्ये बायबल या विशिष्ट पाठवलेल्या व्यक्तींशी काय करते ते लक्षात घ्या.

B1. वाळवंटात हागार — ती त्याचे नाव ठेवते

उत्पत्ति 16:7 शूर गावाच्या वाटेवर वाळवंटातील एका पाण्याच्या झऱ्याजवळ हागार परमेश्वराच्या एका देवदूताला आढळली. [H4397 malak ■]

(8) देवदूत तिला म्हणाला, “सारायचे दासी हागारे, तू येथे का आलीस? तू कोठे जात आहेस?” हागार म्हणाली, “माझी मालकीण साराय हिच्यापासून मी पळून जात आहे.” (9) परमेश्वराचा दूत तिला म्हणाला, “तू आपल्या मालकीणीकडे परत जा आणि तिच्या अधिकारात तिच्या अधीनतेत राहा.” (10) परमेश्वराचा दूत तिला आणखी म्हणाला, “तुझी संतती मी इतकी बहुगुणित करीन, की ती मोजणे शक्य होणार नाही.”

परमेश्वराच्या देवदूताने म्हटले, मी तुझी संतती अतिशय वाढवीन.

उत्पत्ति 16:13 नंतर तिच्याशी बोलणारा जो परमेश्वर त्याचे नाव, “तू पाहणारा देव आहेस,” असे तिने ठेवले, कारण ती म्हणाली, “जो मला पाहतो त्यास मी येथेही मागून पाहिले काय?”

नंतर तिच्याशी बोलणारा जो परमेश्वर त्याचे नाव, “तू पाहणारा देव आहेस,” असे तिने ठेवले.

(माझे व्यक्तिगत विचार: उत्पत्ति १६ मध्ये दोन गोष्टींनी वाचकाला थांबवायला हवे. पहिली गोष्ट, ज्याला "परमेश्वराचा दूत" म्हटले आहे तो म्हणतो, "मी तुझी संतती बहुगुणित करीन." तो असे म्हणत नाही की "परमेश्वर तुझी संतती बहुगुणित करील." तो बहुगुणित करणारा स्वतःच असल्यासारखे बोलतो. दुसरी गोष्ट, हागारच्या मताप्रमाणे नव्हे तर बायबलच्या मजकुरानेच या परमेश्वराच्या दूताला "तिच्याशी बोलणारा परमेश्वर" म्हटले आहे. हागार याच व्यक्तीला "तू देव" असे म्हणते. उत्पत्ति ग्रंथाचा निवेदक हागारशी सहमत आहे.)

इसहाकावरील हात — तो स्वतःची शपथ वाहतो

उत्पत्ति 22:11 परंतु तेवढ्यात, परमेश्वराच्या दूताने स्वर्गातून हाक मारून त्यास म्हटले, “अब्राहामा, अब्राहामा!” अब्राहामाने उत्तर दिले, “मी येथे आहे.”

(12) तो म्हणाला, “तू आपल्या मुलावर हात टाकू नकोस, किंवा त्यास कोणत्याही प्रकारची इजा करू नकोस, कारण आता मला खात्रीने समजले की, तू देवाचे भय बाळगतोस, कारण तू माझ्यासाठी आपल्या एकुलत्या एका पुत्राला ही राखून ठेवले नाही.”

कारण तू माझ्यासाठी आपल्या एकुलत्या एका पुत्राला ही राखून ठेवले नाही.

उत्पांत्ते 22:15 नंतर स्वगांतून परमेश्वराच्या दूताने अब्राहामास दुसऱ्यांदा हाक मारली (16) आणि म्हटले, हे परमेश्वराचे शब्द आहेत, “मी परमेश्वर आपलोच शपथ वाहून म्हणतो की, तू ही जी गोष्ट केली आहे, म्हणजे तू आपल्या एकुलत्या एका मुलाला राखून ठेवले नाही (17) मी खरोखर तुला आशीर्वाद देईन व तुझे वंशज आकाशातल्या ताऱ्यांसारखे व समुद्र किनाऱ्यावरील वाळू इतके बहुतपट वाढवीनच वाढवीन; आणि तुझे वंशज आपल्या शत्रूच्या वेशीचा ताबा मिळवतील. (18) पृथ्वीवरील सर्व राष्ट्रे तुझ्या संततीद्वारे आशीर्वादित होतील, कारण तू माझा शब्द पाळला आहेस.”

मी स्वतःची शपथ वाहिली आहे, असे परमेश्वर म्हणतो → तुझ्या वंशाच्या ठायी पृथ्वीवरील सर्व राष्ट्रे आशीर्वादित होतील.

(माझे वैयक्तिक विचार: उत्पत्ति 22:11-18 मधील दोन वाक्ये विचारात घ्या. पहिले वाक्य आहे “तू आपला पुत्र माझ्यापासून राखून ठेवला नाहीस.” अब्राहाम आपल्या पुत्राला देवाला अर्पण करत होता. या वाक्यातील वक्ता म्हणतो की पुत्र वक्त्यापासून राखून ठेवला गेला नाही. दुसरे वाक्य आहे “मी स्वतःची शपथ वाहिली आहे, असे परमेश्वर म्हणतो.” प्राचीन काळी, माणूस स्वतःपेक्षा मोठ्या कोणाच्यातरी नावाने शपथ वाहत असे. संदेश पोहोचवणारा एक निर्माण केलेला दूत स्वतःच्या नावाने शपथ वाहत नाही. निर्माण केलेला दूत देवाच्या कराराच्या नावाने शपथवर स्वाक्षरी करत नाही. इब्री लोकांस पत्र 6:13 यामागील कारण देते. इब्री लोकांस पत्र 6:13 म्हणते की देवाने स्वतःच्या नावाने शपथ वाहिली. इब्री लोकांस पत्र 6:13 कारण सांगते: “कारण त्याच्यापेक्षा मोठा कोणी नव्हता ज्याच्या नावाने तो शपथ वाहू शकेल.”)

B3. याकोब एका पुरुषाशी झुंजतो — आणि त्या जागेला “देवाचे मुख” असे नाव देतो

उत्पत्ति 32:24 याकोब एकटाच मागे राहिला होता, आणि एक पुरुष आला व त्याने याकोबाशी सूर्य उगवेपर्यंत कुस्ती केली. (25) जेव्हा त्या मनुष्याने पाहिले की, आपण याकोबाचा पराभव करू शकत नाही, तेव्हा त्याने त्याच्या जांघेला स्पर्श केला. तेव्हा त्याच्याशी कुस्ती करीत असता याकोबाच्या जांघेचा सांधा निखळला. (26) मग तो पुरुष याकोबाला म्हणाला, “आता मला जाऊ दे.” परंतु याकोब म्हणाला, “तू मला आशीर्वाद दिल्याशिवाय मी तुला जाऊ देणार नाही.”

एका मनुष्याने त्याच्याशी झोंबाझोंबी केली → तू मला आशीर्वाद दिल्याशिवाय मी तुला जाऊ देणार नाही.

उत्पत्ति 32:28 तेव्हा तो पुरुष म्हणाला, “तुझे नाव याकोब असणार नाही. येथून पुढे तुझे नाव इस्राएल असेल. कारण तू देवाशी व मनुष्यांशी झगडून विजय मिळवला आहेस.” (29) मग याकोबाने त्यास विचारले, “कृपया तुझे नाव मला सांग.” परंतु तो पुरुष म्हणाला, “तू माझे नाव का विचारतोस?” त्या वेळी तेथेच त्या पुरुषाने याकोबाला आशीर्वाद दिला. (30) म्हणून याकोबाने त्या जागेचे नाव पनीएल ठेवले. याकोब म्हणाला, “या ठिकाणी मी देवाला समक्ष पाहिले आहे, तरी माझा जीव वाचला आहे.”

राजकुमारासारखे तू देवाबरोबर सामर्थ्यवान झाला आहेस → मी देवाला समोरासमोर पाहिले आहे, आणि माझा जीव वाचला आहे.

(माझे वैयक्तिक विचार: उत्पत्ति ३२ मधील मजकूर या व्यक्तीला मनुष्य म्हणतो. याकोबाशी झुंजणारा हा मनुष्य म्हणतो की याकोबाला देवासोबत सामर्थ्य आहे. याकोब त्या जागेला “देवाचे मुख” असे नाव देतो. याकोब म्हणतो की त्याचा जीव वाचला. याकोब या मनुष्याला नाव विचारतो. याकोबाला कोणतेही नाव मिळत नाही, फक्त एक प्रश्न परत मिळतो. नावाबद्दलचा हा अनुत्तरित प्रश्न लक्षात ठेवा. हाच प्रश्न पुन्हा येतो, बायबलच्या वेगळ्या पुस्तकात, शेकडो वर्षांनंतर.)

जळणारी झुडूप — मी आहे असे म्हणणारा देवदूत

निर्गम 3:2 तेव्हा परमेश्वराच्या दूताने त्यास एका झुडपातून निघणाऱ्या अग्नीच्या ज्वालेत दर्शन दिले. मोशेने पाहिले की, झुडूप अग्नीने जळत होते, परंतु ते जळून भस्म होत नव्हते. (3) मोशे म्हणाला, “मी त्या बाजूला वळतो आणि हे मोठे आश्चर्य जाऊन पाहतो की, हे झुडूप जळून नष्ट का होत नाही.” (4) मोशे झुडूपाजवळ येत आहे हे परमेश्वराने पाहिले. तेव्हा झुडूपातून देवाने त्यास हाक मारून म्हटले, “मोशे! मोशे!” आणि मोशे म्हणाला, “हा मी इथे आहे.” (5) देव म्हणाला, “तू इकडे जवळ येऊ नकोस, तर तुझ्या पायातल्या चपला काढ; कारण ज्या जागी तू उभा आहेस ती भूमी पवित्र आहे. (6) तो आणखी म्हणाला, मी तुझ्या पित्याचा देव-अब्राहामाचा देव, इसहाकाचा देव व याकोबाचा देव आहे.” तेव्हा मोशेने आपले तोंड झाकून घेतले. कारण देवाकडे पाहायला तो घाबरला.

परमेश्वराचा दूत अग्नीच्या ज्वालेत प्रगट झाला → देवाने त्याला झुडूपाच्या मधून हाक मारली.

निर्गम 3:14 देव मोशेस म्हणाला, “जो मी आहे तो मी आहे. देव म्हणाला. तू इस्राएल लोकांस सांग, मी आहे याने मला तुम्हांकडे पाठवले आहे.”

मी आहे तो मी आहे → मी आहे ह्याने मला तुमच्याकडे पाठविले आहे.

(माझे व्यक्तिगत विचार: निर्गम 3:2 म्हणते परमेश्वराचा दूत. दोन वचनांनंतर, निर्गम 3:4 म्हणते परमेश्वर, आणि देव. तीच झुडूप, तोच अग्नी, आणि तोच आवाज दोन्हीमध्ये दिसून येतो. पवित्र शास्त्र हे कधीही विरोधाभास मानत नाही. हाच आवाज मग ते नाव देतो जे इस्राएल सर्वकाळ वाहून नेईल: मी जो आहे तो मी आहे.)

वेगळे दृश्य, तीच घटना — जळते झुडूप आणि मंदिराच्या अंगणात येशू

योहान 8:56 माझा दिवस बघायला तुमचा पिता अब्राहाम उल्लसीत झाला; तो त्याने पाहिला व त्यास आनंद झाला.” (57) यहुदी त्यास म्हणाले, “तुम्हास अजून पन्नास वर्षे झाली नाहीत आणि तुम्ही अब्राहामाला पाहिले आहे काय?” (58) येशू त्यांना म्हणाला, “मी तुम्हास खरे खरे सांगतो, अब्राहामाचा जन्म झाला त्यापुर्वी मी आहे.” (59) यावरून त्यांनी त्यास मारायला दगड उचलले, पण येशू परमेश्वराच्या भवनामधून गुप्तपणे निघून गेला.

अब्राहाम होण्यापूर्वी मी आहे → तेव्हा त्यांनी त्याच्यावर मारण्यासाठी दगड उचलले.

(माझे वैयक्तिक विचार: या दोन प्रसंगांना एकमेकांशीजारी ठेवा आणि हा फरकच शिकवू द्या. झुडूपाजवळ, अग्नीतून येणारा आवाज म्हणतो मी आहे. मोशे झुडूपाजवळ आपले तोंड झाकतो. मंदिरात, गर्दीसमोर उभा असलेला माणूस म्हणतो मी आहे. गर्दी दगड उचलते. येशू काय म्हणाला याबाबत गर्दी गोंधळलेली नव्हती. गर्दीला येशू नेमके काय म्हणाला हे समजले होते. गर्दीने येशूच्या शब्दांना दगडमार करण्याच्या योग्यतेचे ठरवले. हेही लक्षात घ्या की येशू असे म्हणाला नाही “अब्राहाम होण्यापूर्वी, मी होतो.” येशू म्हणाला मी आहे.)

B5. मानोहा आणि त्याची पत्नी — आश्चर्यकारक नाव

शास्ते 13:3 तेव्हा परमेश्वराच्या दूताने त्या स्त्रीला दर्शन दिले, आणि तिेला म्हटले, “पाहा, तू गरोदर राहण्यास असमर्थ होतीस, म्हणून तू पुत्राला जन्म देऊ शकली नाहीस, परंतु आता तू गरोदर होऊन पुत्राला जन्म देशील.

तेव्हा परमेश्वराच्या दूताने त्या स्त्रीला दर्शन दिले → परंतु आता तू गरोदर होऊन पुत्राला जन्म देशील.

शास्ते 13:17 मग मानोहाने परमेश्वराच्या दूताला म्हटले, “तुझे नाव काय आहे, कारण की तुझे बोलणे खरे ठरल्यावर आम्ही तुझा आदर करू?”

[H6383 piliy ■] (18) तेव्हा परमेश्वराचा दूत त्यास म्हणाला, “तू माझे नाव कशासाठी विचारतोस? ते आश्चर्यजनक आहे.”

तू माझे नाव कशासाठी विचारतोस? ते आश्चर्यजनक आहे?

शास्ते 13:20 जेव्हा अग्नी वेदीवरून आकाशात चढला, तेव्हा परमेश्वराचा दूत त्या वेदीच्या अग्नीतून वर आकाशात चढला. मानोहा व त्याची पत्नी यांनी हे पाहिले आणि आपली तोंडे भूमीस लावून नमन केले. (21) मग परमेश्वराचा दूत मानोहाच्या व त्याच्या पत्नीच्या दृष्टीस फिरून पडला नाही; तेव्हा मानोहाला कळले की, तो परमेश्वराचा दूत होता. (22) मग मानोहा आपल्या पत्नीला म्हणाला, आपण खचीत मरू, कारण आपण देवाला पाहिले आहे.

परमेश्वराचा दूत वेदीच्या ज्वालेत वर चढला → आपण खचित मरणार, कारण आपण देवाला पाहिले आहे.

(माझे वैयक्तिक विचार: शास्ते १३ मध्ये तीन गोष्टी उठून दिसतात. मानोहा नाव विचारतो, अगदी याकोबाने उत्पत्ति ३२ मध्ये केले तसे. मानोहापासून नाव पुन्हा लपवले जाते, यावेळी एक सांगितलेल्या कारणासह. त्या कारणासाठी दिलेला इब्री शब्द आहे पिली (H6383). किंग जेम्स आवृत्ती पिलीचे भाषांतर "गुप्त" असे करते. पिलीचा अर्थ आहे जाणण्यासाठी अतिशय आश्चर्यकारक. पिली हा शब्द त्याच मूळापासून आला आहे जिथून पेले (H6382) हा शब्द आला आहे, जो यशया ९:६ मध्ये "अद्भुत" असे भाषांतरित केला आहे, जिथे आपल्यासाठी जन्मलेल्या बालकाचे नाव ठेवले आहे. हाच परमेश्वराचा दूत नंतर वेदीच्या ज्वालेत वर जातो. मानोहाचा स्वतःचा निष्कर्ष "आपण एक देवदूत पाहिला" असा नाही. मानोहाचा निष्कर्ष आहे, "आपण देवाला पाहिले आहे.")

B6. यरीहोबाहेरील सेनापती — उपासना केली, आणि पादत्राणे काढली

यहोशवा 5:13 यहोशवाने यरीहोजवळ असताना समोर पहिले तो कोणी पुरुष आपल्या हाती उपसलेली तलवार घेऊन पुढे उभा आहे असे त्याच्या नजरेस पडले. यहोशवाने जवळ जाऊन विचारले, तू आमच्या पक्षाचा की आमच्या वैय्यांच्या पक्षाचा? **[H8269 sar ■]** (14) तो म्हणाला, “दोहोंपैकी कोणतेही नाही; कारण मी परमेश्वराच्या सेनेचा सेनापती आहे.” तेव्हा यहोशवाने त्यास नमन करण्यासाठी आपले मुख भूमीकडे करून म्हटले, “माझ्या स्वामीची आपल्या सेवकाला काय आज्ञा आहे?” (15) परमेश्वराचा सेनापती यहोशवाला म्हणाला, “आपल्या पायातले जोडे काढ; कारण ज्या जागी तू उभा आहेस ती पवित्र आहे.” तेव्हा यहोशवाने तसे केले.

यहोशवा भूमीवर पालथा पडून नमन करिता झाला → तुझ्या पायातील वहाण काढ; कारण ज्या ठिकाणी तू उभा आहेस ती जागा पवित्र आहे.

वेगळा दृष्टिकोन, तेच दृश्य — दोन पुरुषांना त्यांचे जोडे काढायला सांगितले गेले

निर्गम 3:5 देव म्हणाला, “तू इकडे जवळ येऊ नकोस, तर तुझ्या पायातल्या चपला काढ; कारण ज्या जागी तू उभा आहेस ती भूमी पवित्र आहे.

तर तुझ्या पायातल्या चपला काढ; कारण ज्या जागी तू उभा आहेस ती भूमी पवित्र आहे.

(माझे व्यक्तिगत विचार: लक्षात घ्या की एकच आज्ञा, जवळजवळ त्याच शब्दांत, दोन वेगवेगळ्या माणसांना, शेकडो वर्षांच्या अंतराने दिली गेली. झुडपाजवळ, ही आज्ञा त्या वाणीकडून येते जिला पवित्र शास्त्राचा मजकूर परमेश्वर आणि देव म्हणतो. यरीहोच्या बाहेर, ही आज्ञा हातात तलवार घेऊन उभ्या असलेल्या एका पुरुषाकडून येते. यहोशवा आपल्या तोंडावर पडतो आणि या पुरुषाची उपासना करतो. तो पुरुष ही उपासना नाकारत नाही. याची तुलना करा की खरा उत्पन्न केलेला देवदूत काय करतो जेव्हा एखादा माणूस त्या देवदूताची उपासना करण्याचा प्रयत्न करतो. तो देवदूत म्हणतो, "मी तुझा सहसेवक आहे" (प्रकटीकरण १९:१०), आणि "देवाची उपासना कर" (प्रकटीकरण २२:९). योहानाने दोनदा एका देवदूताची उपासना करण्याचा प्रयत्न केला, आणि दोन्ही वेळा त्या देवदूताने ते नाकारले. यरीहोच्या बाहेर यहोशवाच्या उपासनेस कोणीही नाकारले नाही.)

B7. आता नवीन करार अगदी स्पष्टपणे काहीतरी सांगतो

योहान 1:18 देवाला कोणीही कधीही पाहिले नाही. जो देवाचा एकुलता एक पुत्र पित्याच्या उराशी असतो त्याने त्यास प्रकट केले आहे.

[G1834 exegeomai ■] [G3439 monogenes ■]

कोणी कधी देवाला पाहिले नाही → एकुलत्या एक पुत्राने त्याला प्रगट केले आहे.

योहान 5:37 आणखी ज्या पित्याने मला पाठवले आहे त्यानेच माझ्याविषयी साक्ष दिली आहे. तुम्ही कधीही त्याची वाणी ऐकली नाही व त्याचे स्वरूपही पाहिलेले नाही.

तुम्ही कधीही त्याची वाणी ऐकली नाही व त्याचे स्वरूपही पाहिलेले नाही.

तीमथ्याला पहिले पत्र 6:16 ज्या एकालाच अमरत्व आहे, जो अगम्य प्रकाशात राहतो ज्याला कोणा मनुष्याने पाहिले नाही आणि कोणाच्याने पाहवत नाही, तो ते त्याचे प्रकट होणे यथाकाली दाखवील, त्यास सन्मान व सार्वकालिक सामर्थ्य आहे. आमेन.

ज्या प्रकाशात कोणीही मनुष्य जवळ जाऊ शकत नाही त्यामध्ये राहणारा → ज्याला कोणी मनुष्याने पाहिले नाही, आणि पाहू शकत नाही.

आता बायबलचे दोन भाग एकमेकांच्या शेजारी ठेवा आणि दोन्ही भाग एकत्रितपणे वाचा.

जुना करार वारंवार सांगतो की लोकांनी या व्यक्तीला पाहिले, या व्यक्तीशी बोलले, या व्यक्तीसमोर जेवले, या व्यक्तीशी झुंज दिली, आणि जगले.

नवीन करारात स्पष्टपणे आणि तीन वेळा असे सांगितले आहे की देव पित्याला कोणीही कधीही पाहिलेले नाही, आणि कोणीही देव पित्याला पाहू शकत नाही.

दोन्ही विधाने खरी आहेत. जुन्या करारात लोकांनी पाहिलेली व्यक्ती आणि लोकांना दिसू न शकणारा पिता, म्हणून एकच व्यक्ती नाहीत. योहान हा दिसलेली व्यक्ती कोण आहे हे सांगतो. तो म्हणतो की दिसलेली व्यक्ती एकुलता एक पुत्र आहे, तो पुत्र जो पित्याच्या उराशी आहे, आणि या पुत्राने देव पित्याला अशा ठिकाणी नेले आहे जिथे देव पिता पाहिला जाऊ शकतो.

[वचने एकत्र जोडलेली आहेत — हे एकट्या कोणत्याही एका वचनात सांगितलेले नाही]

(माझे वैयक्तिक विचार: इथे काळजी घ्या आणि प्रामाणिक रहा, कारण नेमकं इथेच एखादी व्यक्ती बायबलमध्ये भर घालायला सुरुवात करू शकते. जे थेट सांगितले आहे ते असे: जुन्या करारातील मजकूर स्वतः या पाठवलेल्या व्यक्तीला परमेश्वर आणि देव म्हणतो, आणि या पाठवलेल्या व्यक्तीला भेटलेले लोकही तेच म्हणतात. हा भाग निष्कर्ष नाही. हा भाग वाक्यांमध्ये जे सांगितले आहे तेच आहे. वचने जोडून जे गाठले जाते ते असे: की हीच विशिष्ट दृश्यमान व्यक्ती खासकरून पुत्र आहे. "उत्पत्ति १६ मधील परमेश्वराचा दूत म्हणजे येशू आहे" असे कोणतेही एकच वचन सांगत नाही. योहान १:१८, योहान ५:३७, आणि १ तीमथ्य ६:१६ ही वचने जुन्या करारातील वृत्तांतांशेजारी ठेवून कोण पाहिले जात होते असे विचारल्याने हा निष्कर्ष गाठला जातो. म्हणूनच तिथे टॅग आहे, आणि तो टॅग तिथेच राहतो.)

B8. आणि परमेश्वर-असलेला-दूत जुन्या करारनाम्याच्या अगदी शेवटी पुन्हा प्रकट होतो

मलाखी ३:१ “पाहा! मी माझा दूत पाठवत आहे, आणि तो माझ्यापुढे मार्ग तयार करील. आणि ज्या प्रभूला तुम्ही शोधता आणि ज्याच्यात तुम्ही आनंदी होता, तो कराराचा दूत, अचानक आपल्या मंदिरात येत आहे. पाहा तो येत आहे, असे सेनाधीश परमेश्वर म्हणतो.” [H4397 malak ■]

मी माझा दूत पाठवीन + तो माझ्यापुढे मार्ग तयार करील → प्रभू अकस्मात आपल्या मंदिरात येईल, तोच कराराचा दूत.

वेगळा दृष्टिकोन, तोच प्रसंग — दूताचे अभिवचन दिले गेले, आणि दूत ओळखला गेला

मार्क १:२ यशया संदेष्ट्याच्या ग्रंथात लिहिल्याप्रमाणे, “पाहा, मी माझ्या दूताला तुझ्यापुढे पाठवतो, तो तुझ्यासाठी मार्ग तयार करील; (३) अरण्यांत घोषणा करणाऱ्याची वाणी झाली, ‘परमेश्वराचा मार्ग तयार करा, त्याच्या वाटा सरळ करा.’” (४) त्याप्रमाणेच योहान आला, तो अरण्यांत बाप्तिस्मा देत होता आणि पापांच्या क्षमेसाठी पश्चात्तापाच्या बाप्तिस्म्याची घोषणा करीत होता.

पाहा, मी माझ्या दूताला तुझ्यापुढे पाठवतो → परमेश्वराचा मार्ग तयार करा.

(माझे वैयक्तिक विचार: मलाखी ३:१ एका वचनात दोन पाठवलेल्या व्यक्तींची नावे देतो. एक पाठवलेली व्यक्ती रस्ता साफ करण्यासाठी पुढे जाते. दुसरी पाठवलेली व्यक्ती “प्रभू” आणि “कराराचा दूत” म्हटली जाते. ही दुसरी पाठवलेली व्यक्ती प्रभूच्या स्वतःच्या मंदिरात येणारी आहे. मार्क मलाखी ३:१ मधील त्याच ओळीचा उल्लेख करून मार्काच्या शुभवर्तमानाची सुरुवात करतो. मार्क रस्ता साफ करणाऱ्याला योहान असे नाव देतो, जो रानात आहे. यामुळे दुसरी पाठवलेली व्यक्ती मार्काने त्या क्षणी अनामित ठेवली आहे. जुना करार अशा दूताची वाट पाहत संपतो जो प्रभू आहे. नवा करार त्याच दूताच्या चालत येण्याने सुरू होतो.)

क. एकुलत्या एक पुत्रावर ठेवलेली लाकडे — डोंगरावर अब्राहाम आणि इसहाक

C1. उत्पत्ति २२:२ नंतर देव म्हणाला, “तुझा एकुलता एक प्रिय पुत्र, ज्याच्यावर तू प्रीती करतोस त्या इसहाकाला घेऊन तू मोरिया देशात जा आणि तेथे मी तुला सांगेन त्या डोंगरावर माझ्यासाठी त्याचे होमार्पण कर.” [H3173 yachiyd ■]

आता तुझा पुत्र, तुझा एकुलता एक पुत्र इसहाक, ज्याच्यावर तू प्रीति करतोस त्याला घे → त्याला तेथे होमार्पण म्हणून अर्पण कर.

C2. उत्पत्ति २२:६ अब्राहामाने होमार्पणासाठी लाकडे घेऊन इसहाकाच्या खांद्यावर ठेवली; त्याने स्वतःच्या हातात अग्नी व एक सुरा घेतला. आणि ते दोघे बरोबर निघाले. [H6086 ets ■]

अब्राहामाने होमार्पणासाठी लाकडे घेऊन इसहाकाच्या खांद्यावर ठेवली → आणि ते दोघे बरोबर निघाले.

(माझे वैयक्तिक विचार: उत्पत्ति २२:६ मध्ये, वडील लाकूड वाहत नाहीत. इसहाक टेकडीवर लाकूड वाहून नेतो. अब्राहाम इसहाकाला त्या लाकडावर ठेवणार आहे. त्या लाकडासाठी असलेला इब्री शब्द आहे एट्स (H6086). हा जिवंत झाडासाठी, तसेच कापलेल्या लाकडासाठीही वापरला जाणारा सर्वसाधारण शब्द आहे. हाच शब्द जीवनाच्या झाडाला, आणि बागेच्या मध्यभागी असलेल्या झाडालाही नाव देतो.)

C3. उत्पत्ति २२:७ इसहाक आपल्या पित्याला म्हणाला, “माझ्या बाबा.” अब्राहामाने उत्तर दिले, “मी येथे आहे, माझ्या मुला.” इसहाक म्हणाला, “मला लाकडे व अग्नी दिसतात, परंतु होमार्पणासाठी कोकरो कोठे आहे?” (८) अब्राहाम म्हणाला, “माझ्या मुला, होमार्पणासाठी कोकरो देव स्वतः आपल्याला पुरवेल.” तेव्हा अब्राहाम व त्याचा मुलगा बरोबर निघाले.

होमार्पणासाठी कोकरा कोठे आहे? → देव स्वतः आपल्यासाठी कोकरा पुरविल.

C4. उत्पत्ति २२:१३ आणि मग अब्राहामाने वर पाहिले आणि पाहा, त्याच्यामागे एका झुडपात शिंगे अडकलेला असा एक एडका होता. मग त्याने जाऊन तो घेतला व आपल्या मुलाच्या ऐवजी त्या एडक्याचे होमार्पण म्हणून अर्पण केले.

एक मेंढा त्याच्या शिंगांनी झुडपात अडकलेला → त्याला आपल्या पुत्राच्या ऐवजी होमार्पण म्हणून अर्पण केले.

उत्पांते 22:14 तेव्हा अब्राहामाने त्या जागेला, “परमेश्वर पुरवठा करेल,” असे नाव दिले, आणि आजवर देखील, “परमेश्वराच्या डोंगरावर तो पुरवठा केला जाईल,” असे बोलले जाते.

परमेश्वराच्या डोंगरावर तो पुरवठा केला जाईल,” असे बोलले जाते.

(माझे वैयक्तिक विचार: उत्पत्ति २२:७ मधील मुलाचा प्रश्न पुन्हा विचारात घ्या: कोकरू कोठे आहे? अब्राहाम त्या प्रश्नाचे उत्तर देतो. अब्राहामाचे उत्तर त्याला ज्ञात असण्यापेक्षा पुढे पोहोचते. अब्राहाम म्हणतो, “देव स्वतःसाठी होमार्पणासाठी कोकरू पुरवील.” त्या वाकप्रचाराचे दोन अर्थ असू शकतात. एक अर्थ असा आहे की देव स्वतःच्या वापरासाठी कोकरू मिळवील. दुसरा अर्थ असा आहे की देव स्वतःच कोकरू म्हणून पुरवील. त्या दिवशी देवाने प्रत्यक्षात जे पुरवले ते कोकरू नव्हे तर एक मेंढा होता. मेंढा म्हणजे पूर्ण वाढ झालेला नर मेंढा. हा मेंढा शिंगांनी अडकलेला असताना मुलाच्या जागी मरण पावला. एका अर्थाने इसहाकाच्या प्रश्नाचे उत्तर डोंगरावर दिले जाते. दुसऱ्या अर्थाने इसहाकाचा प्रश्न अजूनही खुला राहतो. एक कोकरू अजूनही देणे बाकी आहे. अब्राहाम त्या ठिकाणाचे नाव भविष्यकाळातील एका वचनासह ठेवतो: “परमेश्वराच्या डोंगरावर ते दिसून येईल.”)

वेगळा दृष्टिकोन, तेच दृश्य — लाकडे वाहून नेणारा पुत्र, आणि वधस्तंभ वाहून नेणारा पुत्र

उत्पत्ति 22:6 अब्राहामाने होमार्पणासाठी लाकडे घेऊन इसहाकाच्या खांद्यावर ठेवली; त्याने स्वतःच्या हातात अग्नी व एक सुरा घेतला. आणि ते दोघे बरोबर निघाले.

अब्राहामाने आपल्या पुत्र इसहाकावर लाकडे ठेवली → ते दोघे एकत्र चालले.

योहान 19:17 तेव्हा त्यांनी येशूला आपल्या ताब्यात घेतले आणि तो आपला वधस्तंभ स्वतः वाहत ‘कवटीचे’ स्थान म्हटलेल्या जागी गेला. या जागेला इब्री भाषेत गुलमुथा म्हणतात.

तेव्हा त्यांनी येशूला आपल्या ताब्यात घेतले आणि तो आपला वधस्तंभ स्वतः वाहत ‘कवटीचे’ स्थान म्हटलेल्या जागी गेला.

योहान 19:18 तेथे त्यांनी त्यास व त्याच्याबरोबर दुसऱ्या दोघांना, एकाला एका बाजूस व दुसऱ्याला दुसऱ्या बाजूस आणि येशूला मध्ये असे वधस्तंभांवर खिळले.

तेथे त्यांनी त्याला वधस्तंभावर खिळले + येशू मध्यभागी होता.

(माझे व्यक्तिगत विचार: एक पिता, पित्याने प्रेम केलेला एकुलता एक पुत्र, एक टेकडी, पुत्राच्याच खांद्यावर लादलेली लाकडे, आणि त्या लाकडांखाली चालणारा पुत्र. हे दृश्य बायबलमध्ये दोनदा घडले. पहिल्यांदा, उत्पत्ति २२ मध्ये, देवाने सुरी थांबवली. देवाने पुत्राच्या जागी एक पर्यायी मेंढा ठेवला. दुसऱ्यांदा, वधस्तंभावर, कोणीही मृत्यू थांबवला नाही. या वेळी, पुत्रच पर्याय होता. दोन्ही दृश्यांमधील आणखी एक फरक लक्षात घ्या. इसहाकाने विचारले, “कोकरा कोठे आहे?” त्या दिवशी इसहाकाच्या प्रश्नाला कोणतेही उत्तर मिळाले नाही. उत्तर नंतर, यादेन नदीजवळ, योहानाकडून आले. योहानाने आपल्याकडे चालत येणाऱ्या एका मनुष्याकडे बोट दाखवले.)

C5. योहान 1:29 दुसऱ्या दिवशी येशूला आपल्याकडे येताना पाहून योहान म्हणाला, “हा पाहा, जगाचे पाप हरण करणारा देवाचा कोकरा!

हा पाहा, जगाचे पाप हरण करणारा देवाचा कोकरा.

C6. उत्पत्ति 22:2 नंतर देव म्हणाला, “तुझा एकुलता एक प्रिय पुत्र, ज्याच्यावर तू प्रीती करतोस त्या इसहाकाला घेऊन तू मोरिया देशात जा आणि तेथे मी तुला सांगेन त्या डोंगरावर माझ्यासाठी त्याचे होमार्पण कर.”

योहान 3:16 कारण देवाने जगावर एवढी प्रीती केली की, त्याने आपला एकुलता एक पुत्र दिला यासाठी की, जो कोणी त्याच्यावर विश्वास ठेवतो त्याचा नाश होऊ नये तर त्यास सार्वकालिक जीवन मिळावे. **[G3439 monogenes ■]**

तुझा एकुलता एक पुत्र, ज्याच्यावर तू प्रेम करतोस → त्याने आपला एकुलता एक पुत्र दिला.

C7. इब्री लोकांस पत्र 11:17 अब्राहामाने, त्याची परीक्षा केली जात असता विश्वासाने, इसहाकाचे अर्पण केले; म्हणजे, ज्याने वचने स्वीकारली होती तो आपला एकुलता एक मुलगा अर्पिला. (18) त्याच्याविषयी हे म्हणले होते की, ‘इसहाकाच्याच वंशाला तुझे संतान म्हणतील.’ (19) तरी, देव त्यास मरण पावलेल्यातून उठवायलादेखील समर्थ आहे असे त्याने मानले. तो त्यास तेथून, जणू लाक्षणिक अर्थाने, परतही मिळाला.

त्याने आपला एकुलता एक पुत्र अर्पण केला → असे मानून की देव त्याला मृतांतूनही उठवण्यास समर्थ आहे.

(माझे वैयक्तिक विचार: इब्री लोकांस पत्राचा लेखक इसहाकासाठी तोच ग्रीक शब्द वापरतो जो योहान येशूसाठी वापरतो. तो शब्द आहे “एकुलता एक जन्मलेला,” मोनोजेनेस (G3439). इब्री लोकांस पत्राचा लेखक आपल्याला सांगतो की डोंगर चढताना अब्राहाम काय विचार करत होता. अब्राहाम विचार करत होता की देव त्या मुलाला मेलेल्यातून उठवू शकतो. अब्राहामाने डोंगराच्या पायथ्याशी असलेल्या तरुणांना सांगितले, “मी आणि मुलगा तिकडे जाऊन उपासना करू, आणि परत तुमच्याकडे येऊ.” अब्राहामाला अपेक्षा होती की तो इसहाकासह डोंगर उतरून परत येईल. इब्री लोकांस पत्राचा लेखक म्हणतो की अब्राहामाला इसहाक “एका दृष्टांतरूपाने” परत मिळाला. येथे दृष्टांत म्हणजे एक चित्र किंवा प्रतीक. आज्ञेनंतर तीन दिवसांनी, जो मुलगा मेल्यासारखाच होता तो जिवंत परत आला.)

स्थानाविषयी एक टीप — एक पूरक टीप, वचने स्पष्टपणे करत नाहीत असा दावा नाही

2 इतिहास 3:1 यरूशलेम येथील मोरिया डोंगरावर शलमोनाने परमेश्वराचे मंदिर बांधायला सुरुवात केली. शलमोनाने पिता दावीद यांना परमेश्वराने याच मोरिया डोंगरावर दर्शन दिले होते. दावीदाने योजनापूर्वक तयार करून ठेवलेल्या जागेवर शलमोनाने मंदिर बांधले. ही जागा म्हणजे अर्णान यबूसीचे खळे होय!

यरूशलेम येथील मोरिया डोंगरावर शलमोनाने परमेश्वराचे मंदिर बांधायला सुरुवात केली.

[वचने एकत्र जोडलेली आहेत — हे एकट्या कोणत्याही एका वचनात सांगितलेले नाही]

(माझे वैयक्तिक विचार: उत्पत्ति २२:२ मध्ये देवाने अब्राहामाला ज्या ठिकाणी पाठवले त्याला मोरिया देश असे नाव दिले आहे. २ इतिहास ३:१ मध्ये शलमोनाने जेथे मंदिर बांधले त्या ठिकाणाला यरूशलेममधील मोरिया पर्वत असे नाव दिले आहे. त्यामुळे इसहाकाच्या जवळजवळ झालेल्या बलिदानाचा पर्वत आणि नंतरच्या प्रत्येक मंदिरातील बलिदानाचा

पवंत ह एकच नाव धारण करतात. यरुशलम हेंच तें नगर आहे जंथं सैनिकांनी यशूला नगराच्या भोवतां बाहेर वधस्तंभावर खेळले. वचने जे सांगतात तेवढेच सांगावे. गालगाथा हा मोरियासारखाच खडक होता असे वचने सांगत नाहीत. वचने एकच नाव, टेकड्यांची एकच रांग आणि एकच नगर असल्याचे मात्र सांगतात. अब्राहामाचे स्वतःचे शब्द होते "परमेश्वराच्या पर्वतावर ते दिसून येईल." अब्राहामाने हे शब्द भविष्यकाळात उच्चारले होते.)

D. दुःखसहन करणारा सेवक — वधस्तंभ अस्तित्वात येण्याआधीच वधस्तंभाचे वर्णन करणारा अध्याय

D1. यशया 52:13 माझ्या सेवकाकडे पाहा. तो सुज्ञपणे व्यवहार करणार आणि यशस्वी होणार. तो उंचावला जाईल आणि उंच व थोर होईल. (14) "माझ्या सेवकाला पाहून खूप लोकांस धक्का बसला. त्याचे रूप कोणाही मनुष्यापेक्षा बिघडलेले होते, म्हणून त्याचे रूप दुसऱ्या मनुष्यापेक्षा फार वेगळे होते. (15) तो पुष्कळ राष्ट्रांस शिंपडील, त्याच्याकडे पाहून राजे आपली तोंडे बंद करतील, कारण जे त्यांना सांगितले नव्हते ते पाहतील, आणि जे त्यांनी ऐकले नव्हते ते समजतील."

म्हणून त्याचे रूप दुसऱ्या मनुष्यापेक्षा फार वेगळे होते → त्याच्याकडे पाहून राजे आपली तोंडे बंद करतील.

D2. यशया 53:1 आम्ही जे ऐकले त्यावर कोणी विश्वास ठेवला आहे? आणि परमेश्वराचा भुज कोणास प्रगट झाला आहे? (2) कारण तो एखाद्या रोपट्याप्रमाणे परमेश्वरासमोर वाढला आणि शुष्क भूमीवर अंकुराप्रमाणे वाढला; त्याच्यात उल्लेखनीय रूप किंवा सौंदर्य नव्हते. जेव्हा आम्ही त्यास पाहीले, आम्हास आकर्षित करून घेईल अशी सुंदरता त्याच्यात नव्हती.

आम्ही जे ऐकले त्यावर कोणी विश्वास ठेवला आहे? → आम्हास आकर्षित करून घेईल अशी सुंदरता त्याच्यात नव्हती.

D3. यशया 53:3 लोकांनी तुच्छ मानलेला आणि नाकारलेला; दुःखी आणि यातनेशी परिचित तो मनुष्य होता. ज्याच्यापासून लोक आपले तोंड लपवत, असा तो तुच्छ होता; आणि आम्ही त्यास किरकोळ मानले.

दुःखी मनुष्य आणि व्लेशांची जाणीव असलेला → त्याला तुच्छ मानले, आणि आम्ही त्याला मान दिला नाही.

D4. यशया 53:4 पण खरोखर त्याने आमचे विकार आणि आमचे दुःख आपल्यावर घेऊन वाहिले; तरी आम्ही देवाने त्यास शिक्षा केलेली, देवाने त्यास हाणलेला आणि पीडलेला असा आम्ही विचार केला. (5) पण आमच्या बंडखोर कृत्यांच्या कारणांमुळे तो भोसकला गेला; आमच्या अपराधांमुळे तो चिरडला गेला. आमच्या शांतीसाठी त्याच्यावर शिक्षा आली, त्याच्या जखमांनी आम्हास आरोग्य मिळाले.

तो आमच्या अपराधांसाठी घायाळ झाला + आमच्या अधर्मासाठी ठेचला गेला → त्याच्या घावांनी आम्ही बरे झालो.

D5. यशया 53:6 पण आम्ही मेंढराप्रमाणे बहकून दूर गेलो होतो; आम्ही सर्व आपापल्या मार्गात फिरलो होतो, आणि परमेश्वराने आमचे सर्व अपराध त्याच्यावर ठेवले.

पण आम्ही मेंढराप्रमाणे बहकून दूर गेलो होतो → आणि परमेश्वराने आमचे सर्व अपराध त्याच्यावर ठेवले.

D6. यशया 53:7 त्याच्यावर अत्याचार झाले; तरी जेव्हा त्याने आपल्या स्वतःला नम्र केले तेव्हा त्याने आपले तोंडही उघडले नाही; जसे कोकरू कापणाऱ्यापुढे आणि मेंढी लोकर कातणाऱ्यासमोर शांत राहते, तसे त्याने आपले तोंड उघडले नाही.

तो कोकऱ्यासारखा कापण्यासाठी नेला जातो → तो आपले तोंड उघडत नाही.

D7. यशया 53:8 बळजबरी करून आणि निवाडा करून त्यास दोषी ठरवून, पण त्यास जिवंतांच्या भूमीतून काढून नेले; कारण माझ्या लोकांच्या अपराधांमुळे त्याच्यावर दंड ठेवण्यात आला. त्या पिढीपासून कोणी त्याच्याबद्दल असा विचार केला काय?

कारण माझ्या लोकांच्या अपराधांमुळे त्याच्यावर दंड ठेवण्यात आला → त्या पिढीपासून कोणी त्याच्याबद्दल असा विचार केला काय.

D8. यशया 53:9 त्याची कबर दुष्टांबरोबर करण्याचा त्यांचा बेत होता, त्याच्या मृत्यूनंतर त्यास श्रीमंतांबरोबर पुरले. तरी त्याने काही हिंसा केली नव्हती किंवा त्याच्या मुखात काही कपट नव्हते.

त्याने आपली कबर दुष्टांबरोबर केली + आपल्या मरणात धनवानांबरोबर → त्याने कोणताही जुलूम केला नव्हता.

D9. यशया 53:10 तरी परमेश्वराची इच्छा होती त्यास जखमी अवस्थेत ठेचावे; जर तुम्ही लोक त्याचे जीवन पापार्पण करता, तो त्याची संतती पाहील, तो आपले दिवस दीर्घ करील आणि परमेश्वराचा उद्देश त्याच्याद्वारे परिपूर्ण होईल.

जेव्हा तू त्याच्या जिवाला पापार्पण करशील → तेव्हा तो आपला वंश पाहील, तो आपले दिवस दीर्घ करील.

D10. यशया 53:11 तो आपल्या जिवाच्या दुःखसहनानंतर, तो पाहील व त्याच्या आपल्या ज्ञानाने समाधानी होईल. माझा आपला नितीमान सेवक पुष्कळांचा न्याय करील; तो त्यांच्या अन्यायाचा भार आपल्यावर घेईल. (12) ह्यामुळेच मी त्यास त्याचा वाटा मोठ्या जमावामध्ये देईल, आणि तो अनेक बिघडलेल्यांबरोबर विभागून घेईल, कारण त्याने आपले जीवन मरणापर्यंत उघडे केले आणि तो अपराध्यात गणलेला होता. त्याने बहुतांचे पाप आपल्यावर घेतले आणि अपराध्यांसाठी मध्यस्थी केली.

त्याने आपला जीव मरणासाठी ओतला + तो अपराधीजनांमध्ये गणला गेला → त्याने अनेकांचे पाप वाहिले, आणि अपराधीजनांसाठी मध्यस्थी केली.

(माझे वैयक्तिक विचार: यशया ५३:९ वाचा आणि नंतर पुन्हा क्रमाने यशया ५३:१० वाचा. पहिल्या वचनात म्हटले आहे की सेवक मृत होता आणि त्याला एका श्रीमंत माणसाच्या कबरीत पुरण्यात आले. दुसऱ्या वचनात म्हटले आहे की सेवकाचा जीव पापासाठी अर्पण केल्यानंतर, सेवक आपले बीज पाहील आणि आपले दिवस लांबवील. जो माणूस मृतच राहतो त्याच्याबद्दल या दोन्ही गोष्टी खऱ्या असू शकत नाहीत. पुनरुत्थान प्रत्यक्षात घडण्याच्या सातशे वर्षांपूर्वी यशयाच्या या अध्यायात लिहिले गेले आहे.)

वेगळा दृष्टिकोन, तेच दृश्य — भविष्यवक्त्याचे पृष्ठ, आणि रथात बसलेला एक मनुष्य ते मोठ्याने वाचत आहे

प्रेषितांची कृत्ये 8:32 शास्त्रलेखातील जो भाग तो वाचत होता तो भाग पुढीलप्रमाणे होता, “वधावयला घेऊन जात असलेल्या मेंढरासारखा तो होता; लोकर कातरणाऱ्यांपुढे गप्प राहणाऱ्या कोकरांप्रमाणे तो शांत राहिला, त्याने आपले तोंड उघडले नाही: (33) त्यास लज्जित केले गेले त्याच्या लीन अवस्थेत त्यास न्याय मिळाला नाही: त्याच्या पिढीचे वर्णन कोण करील? कारण पृथ्वीवरील त्याचे जीवन संपविले गेले आहे.” (34) तो अधिकारी फिलिप्पाला म्हणाला, “कृपाकरून मला सांगा, हे कोणाविषयी बोलतो आहे? तो स्वतःविषयी बोलत आहे, की दुसऱ्या कोणाविषयी बोलत आहे?” (35) मग फिलिप्पाने तोंड उघडले; व शास्त्रलेखातील यशया संदेशाच्या भागापासून सुरुवात करून येशूविषयीची सुवार्ता त्यास सांगितली.

संदेष्टा हे कोणाविषयी बोलतो? → फिलिप्पाने त्याच शास्त्रलेखापासून सुरुवात करून त्याला येशूविषयीची सुवार्ता सांगितली.

(माझे वैयक्तिक विचार: हा एक प्रामाणिक प्रश्न आहे, ज्याने कधीही उत्तर ऐकले नव्हते अशा माणसाने मोठ्याने विचारला. प्रश्न असा आहे: संदेष्टा कोणाबद्दल बोलत आहे? उत्तर हे फिलिप्पाचे वैयक्तिक मत नाही. फिलिप्प यशया ५३ मधील त्याच नेमक्या वचनापासून सुरुवात करतो. फिलिप्पाने त्या वचनापासून येशूचा प्रचार केला. यशया ५३ चे प्रेषितांचे स्वतःचे वाचन आपल्यासाठी लिहून ठेवले आहे. यशया ५३ बद्दल प्रेषितांच्या वाचनाबद्दल कोणालाही अंदाज लावण्याची गरज नाही.)

E. इममानुएल — देव आपल्याबरोबर, जन्मलेले बालक आणि दिलेला पुत्र

E1. यशया 7:14 म्हणून प्रभू स्वतः तुम्हास एक चिन्ह देईल, पहा, एक तरुण स्त्री गर्भवती होऊन मुलाला जन्म देईल, आणि त्यास इममानुएल हे नाव देईल. [H6005 Immanuwel ■] [H5959 almah ■]

म्हणून प्रभू स्वतः तुम्हास एक चिन्ह देईल, पहा → एक तरुण स्त्री गर्भवती होऊन मुलाला जन्म देईल, आणि त्यास इममानुएल हे नाव देईल.

E2. यशया 9:6 कारण आम्हासाठी बाळ जन्मले आहे, आम्हांला पुत्र दिला आहे; आणि त्याच्या खांद्यांवर सत्ता राहिल; आणि त्यास अद्भुत मंत्री, समर्थ देव, सनातन पिता, शांतीचा राजा असे म्हणतील. [H6382 pele ■] (7) त्याच्या शासनाच्या वृद्धीला व शांतीला अंत राहणार नाही, दावीदाच्या सिंहासनावर बसून त्याचे साम्राज्य न्यायाने व धार्मिकतेने स्थापित व स्थिर करण्यासाठी तो या वेळे पासून सदासर्वकाळ चालवील, सेनाधीश परमेश्वराचा आवेश हे सिद्धीस नेईल.

बालक जन्मले + पुत्र दिला गेला → त्याचे नाव पराक्रमी देव, सनातन पिता असे ठेवले जाईल → त्याच्या राजसत्तेच्या वृद्धीला अंत नसेल.

(माझे वैयक्तिक विचार: यशया ९:६ मधील दोन क्रियापदांचा क्रम पहा. ती दोन क्रियापदे एकसारखी नाहीत. ती दोन क्रियापदे त्या क्रमाने असणे हा योगायोग नाही. एक मूल जन्माला आले आहे. एक पुत्र दिला गेला आहे. जन्माला येणे हे मूल जगात कसे आले हे सांगते. दिला जाणे हे आधीपासूनच अस्तित्वात असलेल्या पुत्राच्या बाबतीत काय घडले हे सांगते. आता या मुलाला दिलेल्या नावांचा विचार करा. यशया ९:६ असे म्हणत नाही की मूल पराक्रमी देवासारखे असेल. यशया ९:६ म्हणते, "त्याचे नाव पराक्रमी देव असे ठेवले जाईल." यादीतील पहिले नाव, अद्भुत, हे पेले (H6382) आहे. पेलेचे मूळ शास्त्रकर्त्याच्या न्यायाधीश १३ मध्ये मानोहाला मिळालेल्या उत्तराशी समान आहे, जेव्हा त्याने नाव मागितले आणि त्याला ते मिळू शकले नाही. यशया ९:६ मध्ये, ते नाव दिले गेले आहे.)

E3. यशया 9:2 जे अंधकारात चालत होते अशा लोकांनी मोठा प्रकाश पाहीला आहे; जे कोणी मृत्युच्छायेच्या प्रदेशात राहत होते अशावर प्रकाश पडला आहे.

जे अंधकारात चालत होते अशा लोकांनी मोठा प्रकाश पाहीला आहे.

E4. मीखा 5:2 पण हे, बेथलहेम एफ्राथा. जरी तू यहूदातील सर्व कुळांत सर्वात लहान आहेस. तरी तुझ्यातून माझ्यासाठी इस्राएलात अधिकारी व्हायला एकजण निघेल. त्याचा प्रारंभ पुरातन काळापासून, प्राचीन काळापासून आहे.

तरी तुझ्यातून माझ्यासाठी इस्राएलात अधिकारी व्हायला एकजण निघेल → त्याचा प्रारंभ पुरातन काळापासून, प्राचीन काळापासून आहे.

(माझे वैयक्तिक विचार: मीखा ५:२ मधील एक वाक्य या संपूर्ण अभ्यासाची दोन्ही टोके धरून आहे. हा अधिपती एका लहान गावातून बाहेर येतो. एका लहान गावातून बाहेर येणे ही एक सुरुवात आहे, अशा ठिकाणी जिथे माणूस चालत जाऊ शकतो. या अधिपतीचे निर्गमन प्राचीन काळापासून, अनादिकाळापासून आहेत. अनादिकाळापासूनचे निर्गमन म्हणजे मुळीच सुरुवात नाही. मीखा हे दोन्ही सत्ये एकाच वाक्यात सांगतो. मीखा यापैकी कोणत्याही सत्याला सौम्य करत नाही.)

फ. स्त्रीचे बीज आणि कुमारी — पहिले अभिवचन आणि त्याची पूर्तता

F1. उत्पत्ति 3:15 तुझ्यामध्ये व स्त्रीमध्ये आणि तुझ्या बीजामध्ये व स्त्रीच्या बीजामध्ये मी शत्रूत्व ठेवीन. तो तुझे डोके ठेवील आणि तू त्याची टाच फोडशील.”

तुझ्या वंशाच्या आणि तिच्या वंशाच्या मध्ये → तो तुझे डोके फोडील, आणि तू त्याची टाच फोडशील.

(माझे वैयक्तिक विचार: देवाने उत्पत्ति ३:१५ हे वचन सर्पाला बागेत बोलले, त्या वेळी जेव्हा जगात पाप शिरले. उत्पत्ति ३:१५ हे संपूर्ण बायबलमधील तारणाऱ्याचे पहिले अभिवचन आहे. या वचनात कोणाचे संतान नमूद केले आहे याकडे लक्ष द्या. उर्वरित शास्त्रलेखात, कुटुंबाचा वंश पुरुषांमार्फत सांगितला जातो. उदाहरणार्थ, अब्राहामाचे संतान आणि दावीदाचे संतान. येथे, केवळ एकदाच, अगदी सुरुवातीलाच, नमूद केलेला वंश स्त्रीचे संतान आहे. या वचनातील दोन जखमांकडेही लक्ष द्या, ज्या समान आकाराच्या नाहीत. स्त्रीच्या संतानाची टाच जखमी होते. सर्पचे डोके चिरडले जाते.)

F2. पौलाचे गलतीकरांस पत्र 4:4 पण काळाची पूर्णता झाली तेव्हा देवाने आपल्या पुत्राला पाठवले; तो स्त्रीपासून जन्मास आला, नियमशास्त्राधीन असा जन्मास आला (5) ह्यात उद्देश हा होता की, नियमशास्त्राखाली असलेल्यांना त्याने खंडणी भरून सोडवावे; म्हणजे आपल्याला पुत्र होण्याचा हक्क मिळावा.

देवाने आपल्या पुत्राला पाठवले, जो स्त्रीपासून जन्मला → नियमाधीन असलेल्यांना खंडून घेण्यासाठी.

(माझे व्यक्तिगत विचार: गलतीकरांस ४:४ म्हणते की देवाने आपल्या पुत्राला पाठवले. गलतीकरांस ४:४ नंतर म्हणते की पुत्र स्त्रीपासून जन्मला. वाक्यात पाठवण्याचा उल्लेख प्रथम येतो. वाक्यात जन्माचा उल्लेख दुसरा येतो. हा क्रम महत्वाचा आहे. जोपर्यंत एखादी व्यक्ती एका ठिकाणी आधीच अस्तित्वात नसते, तोपर्यंत तिला त्या ठिकाणाहून पाठवले जाऊ शकत नाही.)

वेगळा दृष्टिकोन, तोच प्रसंग — दिलेले वचन आणि दिलेले चिन्ह

यशया 7:14 म्हणून प्रभू स्वतः तुम्हास एक चिन्ह देईल, पहा, एक तरुण स्त्री गर्भवती होऊन मुलाला जन्म देईल, आणि त्यास इम्मानुएल हे नाव देईल.

एक तरुण स्त्री गर्भवती होऊन मुलाला जन्म देईल, आणि त्यास इम्मानुएल हे नाव देईल.

मत्तय 1:18 येशू ख्रिस्ताचा जन्म याप्रकारे झाला; त्याची आई मरीया हिची योसेफाशी मागणी झालेली होती, पण त्यांचा सहवास होण्यापूर्वी ती पवित्र आत्म्यापासून गर्भवती झालेली दिसून आली. (19) मरीयेचा पती योसेफ हा नीतिमान होता, परंतु समाजामध्ये तिचा अपमान होऊ नये अशी त्याची इच्छा होती, म्हणून त्याने गुप्तपणे तिच्यासोबतची मागणी मोडण्याचा निर्णय घेतला. (20) तो या गोष्टीविषयी विचार करीत असता त्यास स्वप्नात प्रभूच्या दूताने दर्शन देऊन म्हटले; “योसेफा, दावीदाच्या पुत्रा, तू मरीयेला आपली पत्नी म्हणून स्वीकार करण्यास घाबरू नकोस, कारण जो गर्भ तिच्या पोटी राहीला आहे तो पवित्र आत्म्यापासून आहे. (21) ती पुत्राला जन्म देईल आणि तू त्याचे नाव येशू ठेव, तो आपल्या लोकांस त्यांच्या पापांपासून तारील.” (22) प्रभूने संदेष्ट्यांच्याद्वारे जे सांगितले होते ते परिपूर्ण व्हावे यासाठी हे सर्व झाले, ते असे (23) “पाहा कुमारी गर्भवती होईल व पुत्राला जन्म देईल, आणि त्यास इम्मानुएल हे नाव देतील.” या नावाचा अर्थ, “आम्हाबरोबर देव.”

तू त्याचे नाव येशू ठेवशील: कारण तो आपल्या लोकांना त्यांच्या पापांपासून तारील → ते त्याचे नाव इम्मानुएल ठेवतील, ज्याचा अर्थ आहे, देव आपल्याबरोबर.

(माझे वैयक्तिक विचार: या दोन वृत्तांमधील फरक हाच शिकवणुकीचा गाभा आहे. यशया ७:१४ म्हणते ती त्या बाळाचे नाव इम्मानुएल ठेवील. मत्तय १:२३ म्हणते ते त्याचे नाव इम्मानुएल ठेवतील. यशयाच्या वृत्तांतात एक आई आपल्या बाळाचे नाव ठेवते. मत्तयच्या वृत्तांतात सगळेजण येशूचे नामकरण करतात. मत्तय आणखी असे काही करतो जे कोणत्याही वाचकाला अंदाज बांधावा लागत नाही. मत्तय थांबून, मत्तयच्या शुभवर्तमानाच्या मजकुरातच, वाचकासाठी त्या नावाचा अर्थ सांगतो. कोणत्याही शतकातील कोणताही वाचक इम्मानुएल या नावाचा अर्थ चुकवू शकत नाही. इम्मानुएल म्हणजे देव आमच्याबरोबर. मत्तय असेही म्हणत नाही की येशूच्या जन्माने केवळ मत्तयला यशयाच्या भविष्यवाणीची आठवण करून दिली. मत्तय म्हणतो हे सर्व यासाठी घडले की यशयाची भविष्यवाणी पूर्ण व्हावी.)

F3. लूक 1:31 पाहा! तू गरोदर राहशील आणि तुला मुलगा होईल त्याचे नाव तू येशू ठेव. (32) तो महान होईल व त्यास थोर देवाचा पुत्र म्हणतील आणि प्रभू देव त्यास त्याचा पिता दावीद याचे राजासन देईल. (33) तो याकोबाच्या घराण्यावर सर्वकाळासाठी राज्य चालवील आणि त्याच्या राज्याचा अंत होणार नाही.” (34) तेव्हा मरीया दूताला म्हणाली, हे कसे होईल? कारण मला पुरुष ठाऊक नाही. (35) देवदूत तिला म्हणाला, पवित्र आत्मा तुझ्यावर येईल आणि थोर देवाचे सामर्थ्य तुझ्यावर सावली करील आणि म्हणून जे पवित्र बाळ जन्मास येईल, त्यास देवाचा पुत्र म्हणतील.

हे कसे होईल, कारण मी पुरुषाला ओळखत नाही? → जे पवित्र तुझ्यापासून जन्म घेईल त्याला देवाचा पुत्र म्हटले जाईल.

(माझे वैयक्तिक विचार: लूक १:३४ मधील मरीयेचा प्रश्न हा एक सुज्ञ प्रश्न आहे, आणि लोक आजही तो विचारतात. तिला दिलेले उत्तर हा काही वाद नाही. ते देव जे करणार आहे त्याची घोषणा आहे. लूक १:३२ मध्ये नमूद केलेल्या राजासनाकडे लक्ष द्या: “त्याचे वडील दावीद यांचे राजासन.” हेच ते राजासन आहे ज्यावर यशया ९:७ मध्ये सांगितल्याप्रमाणे तो बालक बसणार होता, आणि स्तोत्र ११० हे ज्या राजघराण्याविषयी लिहिले गेले होते तेच हे राजघराणे आहे.)

G. वचन देहधारी झाले — आणि मनुष्य त्याला प्रत्यक्ष कसे शोधतो

G1. योहान 1:1 प्रारंभी शब्द होता, शब्द देवासह होता आणि शब्द देव होता. **[G3056 logos ■]** (2) तोच प्रारंभी देवासह होता. (3) सर्वकाही त्याच्याद्वारे झाले आणि जे काही झाले ते त्याने केल्यावांचून झाले नाही. (4) त्याच्यामध्ये जीवन होते; आणि ते जीवन मनुष्यमात्राचा प्रकाश होते.

आरंभी शब्द होता + शब्द देवाजवळ होता + शब्द देव होता → सर्व काही त्याच्याद्वारे निर्माण झाले.

(माझे वैयक्तिक विचार: योहान १:१ एका ओळीत तीन विधाने देते. तिन्ही विधानांपैकी प्रत्येक आवश्यक आहे. पहिले विधान आहे “वचन प्रारंभी होते.” वचन, म्हणजे देवाच्या पुत्राला मानवी शरीर धारण करण्यापूर्वीचे एक नाव, त्याला कोणताही प्रारंभबिंदू नव्हता. दुसरे विधान आहे “वचन देवाजवळ होते.” वचन हे केवळ देव पित्याचे दुसरे नाव नाही, कारण एखादी व्यक्ती स्वतःजवळ असू शकत नाही. तिसरे विधान आहे “वचन देव होते.” वचन हे देवाच्या शेजारी उभे असलेले कनिष्ठ अस्तित्व नाही. तिन्हीपैकी कोणतेही एक विधान काढून टाकल्यास योहानाने लिहिलेल्या वाक्यापेक्षा वेगळे वाक्य तयार होते.)

G2. योहान 1:14 शब्द देह झाला व त्याने आमच्यात वस्ती केली आणि आम्ही त्याचे गौरव पाहीले, ते पित्यापासून आलेल्या एकुलत्या एकाचे गौरव असावे असे कृपेने व सत्याने परिपूर्ण होते. **[G4637 skenoo ■]**

शब्द देहरूप झाला + आमच्यामध्ये राहिला → आम्ही त्याचे तेज पाहिले, जसे पित्याच्या एकुलत्या पुत्राचे तेज.

वेगळे दृश्य, तीच घटना — वाळवंटातील मंडप, आणि शरीराचा मंडप

निर्गम 25:8 मी त्यांच्यामध्ये निवास करावा म्हणून त्यांनी माझ्यासाठी एक पवित्रस्थान तयार करावे.

त्यांनी माझ्यासाठी पवित्रस्थान बनवावे → की मी त्यांच्यामध्ये वस्ती करावी.

योहान 1:14 शब्द देह झाला व त्याने आमच्यात वस्ती केली आणि आम्ही त्याचे गौरव पाहीले, ते पित्यापासून आलेल्या एकुलत्या एकाचे गौरव असावे असे कृपेने व सत्याने परिपूर्ण होते.

शब्द देह झाला आणि आमच्यामध्ये राहिला.

(माझे वैयक्तिक विचार: योहान १:१४ मध्ये “वस्ती केली” या शब्दासाठी योहानाने वापरलेला ग्रीक शब्द आहे स्केनू (G4637). स्केनू म्हणजे तंबू उभारणे आणि त्या तंबूत राहणे. प्राचीन काळी, देवाने इस्राएल लोकांना एक तंबू बांधण्यास सांगितले जेणेकरून देव त्यांच्यामध्ये राहू शके, आणि त्यांनी तो कातडी, लाकूड आणि सोने यांपासून बांधला (निर्गम २५:८). योहान १:१४ मध्ये, तेच चित्र पुन्हा येते, पण तो तंबू आता मानवी शरीर आहे. वाळवंटातील तो तंबू योहानाने वर्णिलेल्या सत्याचे एक प्राथमिक चित्र होते, जे येशू ख्रिस्ताच्या शरीराकडे निर्देश करत होते. नवीन कराराने त्या तंबूला एक छाया, एक चित्र म्हणून ओळखले आहे, जे येशू ख्रिस्ताकडे निर्देश करते, पण हे तेव्हाच स्पष्ट होते जेव्हा ती छाया कशाकडे निर्देश करत होती हे प्रकट केले जाते. योहान हे योहान १:१४ मध्ये स्पष्टपणे सांगतो.)

G3. कलस्सैकरांस पत्र 1:15 ख्रिस्त अदृश्य देवाचा प्रांतेरूप आहे आणि सर्व उत्पत्तीत ज्येष्ठ आहे. (16) कारण स्वगांत व पृथ्वीवर, दृश्य आणि अदृश्य, राजासने किंवा शासने, सत्ता किंवा शक्ती, अशा सर्व गोष्टी त्याच्याद्वारे केल्या गेल्या; सर्व गोष्टी त्याच्याद्वारे व त्याच्यामध्ये केल्या गेल्या. (17) तो सर्वांच्या आधीचा आहे आणि त्याच्यामध्ये सर्वकाही अस्तित्वात आहे.

त्याच्याद्वारे सर्व वस्तू निर्माण झाल्या + तो सर्व वस्तूंचा अगोदर आहे → त्याच्याद्वारे सर्व वस्तू टिकून आहेत.

G4. कलस्सैकरांस पत्र 2:9 कारण ख्रिस्ताच्या ठायीच देवपणाची सर्व पूर्णता शरीरधारी होऊन त्याच्यात राहते. (10) तो सर्व सत्ता व शक्ती ह्यांवर मस्तक असून त्याच्याठायी तुम्ही पूर्ण झाला आहा

त्याच्यामध्ये देवत्वाची सर्व पूर्णता शारीरिकरित्या वास करते → तुम्ही त्याच्यामध्ये पूर्ण आहात.

तुम्ही त्याला कसे शोधाल — त्याने आम्हांला कोठे पाहावे ते सांगितले

योहान 5:39 तुम्ही शास्त्रलेख शोधता, कारण तुम्ही असे मानता की, त्याद्वारे आपल्याला सार्वकालिक जीवन मिळेल आणि तेच शास्त्रलेख माझ्याविषयी साक्ष देणारे आहेत. (40) पण तुम्ही आपल्याला जीवन मिळावे म्हणून माझ्याकडे येऊ इच्छीत नाही.

शास्त्रांचे शोध घ्या → ती तीच आहेत जी माझ्याविषयी साक्ष देतात.

(माझे व्यक्तिगत विचार: येशूने योहान ५:३९-४० मध्ये हे त्या लोकांना सांगितले होते, जे त्या काळी जिवंत असलेल्या इतर कोणाहीपेक्षा शास्त्रलेख अधिक चांगल्या प्रकारे जाणत होते. ते ते तोंडपाठ म्हणू शकत होते. येशूने त्यांना सांगितले की त्यांनी मुखोद्गत केलेला संपूर्ण शास्त्रलेख त्याच्याकडेच निदर्शित करत होता, आणि तरीही ते जीवन मिळवण्यासाठी त्याच्याकडे येणार नाहीत. शास्त्रलेखाचे शब्द जाणणे आणि ज्या व्यक्तीविषयी ते शब्द आहेत त्या व्यक्तीला जाणणे ही एकसारखी गोष्ट नाही. जीवनासाठी शोध घेण्याचे दुसरे कोणतेही स्थान नाही. येशूने असे म्हटले नाही की तुमच्या भावनांचा शोध घ्या. त्याने म्हटले की शास्त्रलेखांचा शोध घ्या.)

G6. लूक 24:25 मग येशू त्यांना म्हणाला, “संदेष्ट्यांनी सांगितलेल्या सर्व गोष्टींवर विश्वास ठेवण्यास तुम्ही अति मूर्ख आणि मंद आहात. (26) ख्रिस्तासाठी या सर्व गोष्टी सहन करणे आणि त्याच्या गौरवात जाणे आवश्यक नव्हते काय?” (27) आणि म्हणून त्याने मोशेपासून सुरुवात करून आणि सर्व संदेष्ट्यापर्यंत सांगून, शास्त्रलेखात त्याच्याविषयी काय लिहिले आहे ते सर्व त्याने त्यांना स्पष्ट करून सांगितले.

मोशेपासून व सर्व संदेष्ट्यांपासून आरंभ करून → त्याने सर्व शास्त्रांत आपल्याविषयीच्या गोष्टींचे स्पष्टीकरण केले.

G7. लूक 24:32 मग ते एकमेकांना म्हणू लागले, “तो वाटेवर आपणाशी बोलत असताना व शास्त्रलेखाचा उलगडा करीत होता तेव्हा आपल्या अंतःकरणांना आतल्या आत उकळी येत नव्हती काय?”

जेव्हा त्याने आम्हांला शास्त्रलेख उलगडून सांगितले, तेव्हा आमची अंतःकरणे आमच्यामध्ये जळत नव्हती काय?

G8. लूक 24:44 तो त्यांना म्हणाला, “याच त्या गोष्टी ज्या मी तुम्हाबरोबर असताना सांगितल्या होत्या की, मोशेचे नियमशास्त्र, संदेष्टे आणि स्तोत्रे यामध्ये माझ्याविषयी जे सांगितले आहे ते सर्व पूर्ण झालेच पाहिजे.” (45) नंतर शास्त्रलेख समजण्यासाठी त्याने त्यांची मने उघडली.

मोशेच्या नियमशास्त्रात, संदेष्ट्यांच्या ग्रंथांत व स्तोत्रांत माझ्याविषयी जे लिहिले आहे ते सर्व पूर्ण झालेच पाहिजे → मग त्याने त्यांची बुद्धी उघडली.

(माझे वैयक्तिक विचार: लूक २४:४४-४५ या संपूर्ण अभ्यासाने विचारलेल्या प्रश्नाचे उत्तर देतो. हे उत्तर येशू कबरेतून उठल्यानंतर स्वतः येशूच्या तोंडून येते. येशूने जुन्या करारातील तीन विभागांची नावे घेतली: मोशेचे नियमशास्त्र, संदेष्टे, आणि स्तोत्रे. हे तीन विभाग मिळून संपूर्ण जुना करार बनतो. येशू म्हणाला की संपूर्ण जुन्या करारात त्याच्याविषयी गोष्टी होत्या. येशू असे म्हणाला नाही की जुन्या कराराच्या फक्त काही भागातच त्याच्याविषयी गोष्टी होत्या. त्यानंतर येशूने शिष्यांसाठी दोन वेगळ्या गोष्टी केल्या. येशूने शिष्यांसाठी शास्त्रवचने उघडली. येशूने शिष्यांची समज उघडली. एका व्यक्तीला या दोन्ही गोष्टींची गरज असते. एखादी व्यक्ती संपूर्ण बायबल आपल्या हातात धरू शकते आणि तरीही बायबलमध्ये येशूला पाहण्यासाठी येशूने त्या व्यक्तीचे डोळे उघडणे आवश्यक असते. बायबल वाचा. येशूला विनंती करा की त्याने बायबल तुमच्यासाठी उघडावे. बायबल वाचत रहा.)

G9. योहानाचे पहिले पत्र 1:1 जे आरंभापासून होते, ते आम्ही ऐकले आहे, आमच्या डोळ्यांनी आम्ही जे पाहिले आणि न्याहाळले आहे, जे आमच्या हातांनी हाताळले त्याच जीवनाच्या शब्दाविषयी आम्ही सांगतो. (2) ते जीवन आम्हास प्रकट झाले. आम्ही ते पाहिले आहे; त्याविषयी आम्ही साक्ष देतो आणि आम्ही त्या सार्वकालिक जीवनाविषयी तुम्हास घोषणा करीत आहोत. ते जीवन पित्याजवळ होते आणि ते आम्हास प्रकट केले गेले. (3) आम्ही जे पाहिले व ऐकले आहे ते आम्ही आता तुम्हांलाही घोषित करीत आहोत, यासाठी की तुमचीही आमच्यासोबत सहभागिता असावी. आमची सहभागिता तर देवपिता व त्याचा पुत्र येशू ख्रिस्त याजबरोबर आहे.

ऐकले + आमच्या डोळ्यांनी पाहिले + निरखून पाहिले + आमच्या हातांनी हाताळले → ते सार्वकालिक जीवन, जे पित्याजवळ होते, आणि आम्हांस प्रगट करण्यात आले.

(माझे व्यक्तिगत विचार: १ योहान १:१ मध्ये योहान मुद्दाम इंद्रियांची यादी देतो: ऐकले, पाहिले, बारकाईने न्याहाळले, आणि आमच्या हातांनी स्पर्श केला. योहान कोणत्या भावनेचे किंवा कल्पनेचे वर्णन करत नाही. योहान अशा व्यक्तीचे वर्णन करत आहे ज्याबरोबर त्याने जेवण केले. त्याच वाक्यात, योहान त्या व्यक्तीला “ते सनातन जीवन, जे पित्याबरोबर होते” असे म्हणतो. प्रेषितांनी आपल्या हातांनी स्पर्श केलेली व्यक्ती हीच व्यक्ती आहे जी आरंभापूर्वी पित्याबरोबर होती. १ योहान १:१-३ चा हाच संपूर्ण दावा आहे. योहान सांगतो की तो या दाव्याचा साक्षीदार आहे, या दाव्याविषयी सिद्धांत मांडणारा नाही.)

H. मृत्यू असाच का व्हावा लागला — देवाकडे परत जाण्याचा पूल

H1. समस्या, सरळपणे मांडलेली

यशया 59:2 तर तुमच्या पापमय कृत्यांनी तुम्हास तुमच्या परमेश्वरापासून वेगळे केले आहे. आणि तुमच्या पापांनी त्यास आपले मुख लपवण्यास आणि तुमचे न ऐकण्यास भाग पाडले आहे.

तर तुमच्या पापमय कृत्यांनी तुम्हास तुमच्या परमेश्वरापासून वेगळे केले आहे.

रोमकरांस पत्र 3:23 कारण सर्वांनी पाप केले आहे आणि ते देवाच्या गौरवाला अंतरले आहेत;

कारण सर्वांनी पाप केले आहे आणि ते देवाच्या गौरवाला अंतरले आहेत.

H2. रक्तच का, आणि दुसरे काहीतरी सोपे का नाही

इब्री लोकांस पत्र 9:22 खरे पाहता, नियमशास्त्राप्रमाणे रक्ताने सर्वकाही शुद्ध होते आणि रक्त ओतल्यावाचून पापक्षालन होत नाही.

[G859 aphesis ■]

रक्त सांडल्यावाचून क्षमा होत नाही.

लेवीय 17:11 कारण प्राण्याचे जीवन त्यांच्या रक्तात असते आणि तुमच्या जिवाबद्दल वेदीवर प्रायश्चित्त करण्यासाठी ते तुम्हास दिले आहे; कारण रक्तानेच प्रायश्चित्त होते हेच ते रक्त आहे की ज्याद्वारे जिवाचे प्रायश्चित्त होते.

देहाचे जीवन रक्तात आहे → रक्तच जिवासाठी प्रायश्चित्त करते.

इब्री लोकांस पत्र 10:4 कारण बैलांच्या किंवा बकऱ्यांच्या रक्ताने पाप नाहीसे होणे अशक्य आहे.

कारण बैलांच्या किंवा बकऱ्यांच्या रक्ताने पाप नाहीसे होणे अशक्य आहे.

(माझे व्यक्तिगत विचार: ही तीन वचने एकत्र मांडा आणि संपूर्ण प्राचीन यज्ञ पद्धतीचे स्पष्टीकरण स्वतःच होते. जीव रक्तात आहे. पापाची किंमत जीव आहे. प्राचीन काळी, पशुबली शेकडो वर्षे, दिवसेंदिवस, प्रायश्चित्त (पापासाठी तात्पुरते आच्छादन जे देवासमोर माणसाचा दर्जा पुनःस्थापित करत असे) पुरवत असत. इब्री लोकांस पत्र स्पष्टपणे सांगते की पशुबली कधीही पाप दूर करू शकत नव्हते. तर मग ते सर्व बली कशासाठी होते? त्यांनी पापाचे कर्ज उघडपणे अदा न झालेले ठेवले. ते एक दीर्घ, पुनःपुनः केलेले, दैनंदिन स्मरण होते की एक जीव देणे बाकी आहे, आणि त्यांनी त्या स्मरणाला त्या एका मृत्यूपर्यंत टिकवून ठेवले जो पापाचे कर्ज पूर्णपणे फेडू शकत होता.)

H3. तो किती खाली उतरला

फिलिप्पैकरांस पत्र 2:5 अशी जी चित्तवृत्ती ख्रिस्त येशूच्या ठायी होती ती तुमच्याठायीही असो. (6) तो देवाच्या स्वरूपाचा असूनही, त्याने आपण देवाच्या बरोबरीचे असणे हा लाभ आहे असे त्याने मानले नाही (7) तर स्वतःला रिकामे केले, म्हणजे मनुष्याच्या प्रतिरूपाचे होऊन दासाचे स्वरूप धारण केले (8) आणि मनुष्य प्रकृतीचे असे प्रकट होऊन त्याने स्वतःला लीन केले आणि त्याने मरण आणि तेही वधस्तंभावरचे मरण सोसले; येथपर्यंत आज्ञापालन करून त्याने स्वतःला लीन केले.

देवाच्या स्वरूपात असूनही → त्याने दासाचे स्वरूप धारण केले → मरणापर्यंत, म्हणजे वधस्तंभाच्या मरणापर्यंत आज्ञाधारक झाला.

(माझे वैयक्तिक विचार: फिलिप्पैकर २:६-८ मधील उतरणीचा क्रम लक्षात घ्या. येशू देवाच्या स्वरूपात होता. येशूला त्याच्या प्रतिष्ठेतून रिकामे करण्यात आले. येशूने दासाचे स्वरूप धारण केले. येशूने माणसांच्या प्रतिरूपाचे स्वरूप धारण केले. येशू नम्र झाला. येशू आज्ञाधारक झाला. येशू मरण पावला. पौलाने नंतर आणखी दोन शब्द जोडले जे वाक्याला काटेकोरपणे आवश्यक नव्हते: "क्रुसावरील मरण देखील." केवळ येशू मरण पावला असे सांगणे पौलासाठी पुरेसे नव्हते. येशूच्या मरणाची विशिष्ट पद्धत ही पौलाच्या मुद्द्याचा एक भाग आहे.)

H4. त्याला प्रत्यक्षात काय किंमत मोजावी लागली — आधी सांगितले, आणि नंतर पुन्हा सांगितले

यशया 50:6 ज्यांनी मला मारले त्यांच्यापुढे मी पाठ केली आणि ज्यांनी माझ्या दाढीचे केस उपटले त्यांच्यापुढे मी आपले गाल केले. लज्जा व थुंकणे यांपासून मी आपले तोंड लपवले नाही.

मी आपली पाठ मारणाऱ्यांसमोर दिली → मी आपले मुख लाज व थुंकण्यापासून लपवले नाही.

स्तोत्रसंहिता 22:16 “कुत्री” मला वेढून आहेत, मला दुष्टांच्या घोळक्यांनी घेरले आहे. त्यांनी माझ्या हातापायाला छेदले आहे. (17) मी माझी सर्व हाडे मोजू शकतो. ते माझ्याकडे टक लावून बघतात. (18) त्यांनी माझे कपडे त्यांच्यात वाटून घेतली आहेत, आणि माझ्या कपड्यांसाठी ते चिठ्या टाकतात.

त्यांनी माझ्या हातापायाला छेदले आहे → त्यांनी माझे कपडे त्यांच्यात वाटून घेतली आहेत, आणि माझ्या कपड्यांसाठी ते चिठ्या टाकतात.

मत्तय 27:35 त्यांनी त्यास वधस्तंभावर खिळले. नंतर त्यांनी चिठ्ठ्या टाकून येशूचे कपडे आपसात वाटून घेतले.

त्यांनी त्याला वधस्तंभावर खिळले, आणि चिठ्ठ्या टाकून त्याचे कपडे वाटून घेतले → यासाठी की ते पूर्ण व्हावे.

योहान 19:34 तरी शिपायांपैकी एकाने भाल्याने त्याच्या कुशीत भोसकले; आणि, लगेच, रक्त व पाणी बाहेर आले.

एका भाल्याने त्याचा कुशी भोसकली → तत्काळ त्यातून रक्त आणि पाणी बाहेर आले.

(माझे वैयक्तिक विचार: दावीदाने स्तोत्र २२ मध्ये विंथलेले हात व पाय याविषयी लिहिले. दावीदाने स्तोत्र २२ मध्ये सैनिकांनी वस्त्रे वाटून घेतल्याविषयी लिहिले. इसाएलमधील कोणीही वधस्तंभावर खिळण्याची घटना पाहण्याच्या हजार वर्षे आधी दावीदाने हे लिहिले. दावीद स्वतःवर घडलेल्या कोणत्याही गोष्टीचे वर्णन करत नव्हता. मत्तयाने अनेक शतकांनंतर, येशूचे वधस्तंभारोहण झाल्यानंतर लिहिले. मत्तय नमूद करतो की सैनिकांनी बरोबर तेच केले जे स्तोत्र २२ मध्ये वर्णिले होते. मत्तय सांगतो की सैनिकांनी हे का केले: "यासाठी की जे सांगितले होते ते पूर्ण व्हावे." हे दोन्ही वृत्तांत एकत्र वाचा. दावीदाने आपला वृत्तांत भविष्याकडे पाहत लिहिला, वधस्तंभारोहण घडले हे जाणण्याचा त्याला कोणताही मार्ग नव्हता. मत्तयाने आपला वृत्तांत वधस्तंभारोहणाकडे मागे वळून पाहत लिहिला, वधस्तंभारोहण घडले हे नाकारण्याचा त्याला कोणताही मार्ग नव्हता.)

H5. मृत्यू कशासाठी होता — एक सेतू, शोकांतिका नाही

रोमकरांस पत्र 5:8 पण आपण पापी असताना ख्रिस्त आपल्यासाठी मरण पावला, ह्यात देव त्याची आपल्यावरील प्रतीती प्रस्थापित करतो.

[G2644 katallasso ■] (9) मग आता आपण त्याच्या रक्ताने नीतिमान ठरवले गेलो आहोत, तर त्याहून अधिक हे आहे की त्याच्याद्वारे आपण देवाच्या क्रोधापासून तारले जाऊ. (10) कारण आपण वैरी होतो, तेव्हा जर आपला देवाबरोबर, त्याच्या पुत्राच्या मरणाने समेट केला गेला, तर त्याहून अधिक हे आहे की, आपला समेट केला गेल्यामुळे त्याच्या जीवनाने आपण निश्चित तारले जाऊ.

आपण अजून पापी असतानाच ख्रिस्त आपल्यासाठी मरण पावला → त्याच्या पुत्राच्या मरणाद्वारे आपला देवाशी समेट झाला.

पौलाचे करिंथकरांस दुसरे पत्र 5:18 हे देवाकडून झाले आहे. त्याने येशू ख्रिस्ताच्या द्वारे आपला स्वतःशी समेट केला आणि समेटाची सेवा आम्हास दिली;

[G2643 katallage ■] (19) म्हणजे लोकांचे अपराध त्यांच्या हिशोबी न धरता, देव जगाचा ख्रिस्ताद्वारे स्वतःशी समेट करित होता आणि समेटाचे वचन त्याने आमच्यावर सोपवले. (20) तर मग आम्ही ख्रिस्ताच्या वतीने वकील झालो आहो; जणू तुम्हास आमच्याद्वारे देव विनंती करित आहे; ख्रिस्ताच्या वतीने आम्ही तुम्हास विनवणी करतो की, तुम्ही देवाशी समेट केलेले असे व्हा. (21) कारण जो पाप जाणत नव्हता त्यास त्याने आपल्यासाठी पाप असे केले, म्हणजे आपण त्याच्यासाठी देवाचे नीतिमत्त्व असे व्हावे.

देव ख्रिस्तामध्ये होता, जगाला आपल्याशी समेट करित होता → ज्याला पाप माहित नव्हते त्याला त्याने आपल्यासाठी पाप असे केले.

तीमथ्याला पहिले पत्र 2:5 कारण एकच देव आहे आणि देव व मनुष्य यांच्यामध्ये ख्रिस्त येशू हा मनुष्य एकच मध्यस्थ आहे. (6) त्याने सर्वांच्या खंडणीकरिता स्वतःला दिले. याविषयीची साक्ष योग्यवेळी देणे आहे.

एक देव + देव आणि मानव यांच्यामधील एक मध्यस्थ, मनुष्य ख्रिस्त येशू.

(माझे व्यक्तिगत विचार: मध्यस्थ (दोन विभक्त झालेल्या पक्षांना एकत्र आणण्यासाठी त्यांच्यामध्ये उभा राहणारा) दोन्ही पक्षांचा पूर्णपणे असावा लागतो, अन्यथा तो मध्यस्थ म्हणून सेवा करू शकत नाही. 1 तीमथ्य 2:5 काय सांगते ते पाहा, मध्यस्थ कोण आहे: "मनुष्य ख्रिस्त येशू." तो मनुष्य असावाच लागतो, अन्यथा तो मानवजातीने उभे राहण्याच्या स्थानी उभा राहू शकत नाही आणि मानवी मरण मरू शकत नाही. आता पाहा 2 करिंथकर 5:19 काय सांगते की त्या मरणांमध्ये काय सत्य होते: "देव ख्रिस्तामध्ये होता." आणि तो देवही असावाच लागतो, अन्यथा त्याचे मरण म्हणजे आणखी एका मनुष्याचे मरण ठरेल, जे कोणालाही तारण (पापापासून आणि पापाच्या दंडापासून सुटका) देत नाही. यामुळेच "येशू कोण आहे" या प्रश्नाचे उत्तर केवळ विद्वानांसाठी असलेला एक बाजूचा प्रश्न नाही. तारणाचा संपूर्ण सिद्धांत यावरच अवलंबून आहे.)

H6. खांबावरील साप — एक जुने चित्र जे त्याने स्वतःला लागू केले

गणना 21:8 परमेश्वर मोशेला म्हणाला, एक पितळेचा साप कर आणि तो खांबावर ठेव. साप चावल्यानंतर जर एखाद्याने खांबावरच्या पितळेच्या सापाकडे पाहिले तर तो मनुष्य मरणार नाही. (9) मोशेने परमेश्वराची आज्ञा पाळली त्याने पितळेचा साप बनवला व तो खांबावर ठेवला. नंतर जेव्हा एखाद्या साप चावलेल्या मनुष्याने त्या खांबावरच्या पितळेच्या सापाकडे पाहिले तेव्हा तो जिवंत राहिला.

जो कोणी दंश झालेला त्याकडे पाहिल तो जगेल.

वेगळे दृष्टिकोन, तेच दृश्य — वाळवंटातील खांब, आणि टेकडीवरील वधस्तंभ

योहान 3:14 जसा मोशेने अरण्यात पितळेचा सर्प उंच केला होता तसे मनुष्याच्या पुत्रालाही उंच केले पाहिजे (15) यासाठी की, जो कोणी विश्वास ठेवतो त्यास त्याच्यासाठी सार्वकालिक जीवन प्राप्त व्हावे. (16) कारण देवाने जगावर एवढी प्रीती केली की, त्याने आपला एकुलता एक पुत्र दिला यासाठी की, जो कोणी त्याच्यावर विश्वास ठेवतो त्याचा नाश होऊ नये तर त्यास सार्वकालिक जीवन मिळावे. (17) कारण देवाने पुत्राला जगात पाठवले ते जगाचा न्याय करायला नाही, पण त्याच्याद्वारे जगाचे तारण व्हावे म्हणून पाठवले.

जसे मोशेने रानात सर्पाला उंच केले, तसेच मनुष्याच्या पुत्रालाही उंच केले पाहिजे → जो कोणी त्याच्यावर विश्वास ठेवतो त्याचा नाश होऊ नये.

(माझे वैयक्तिक विचार: गणना 21 आणि योहान 3 यांच्यातील हा संबंध या अभ्यासाने शोधलेला नाही. येशूने ही संबंधता आपल्या स्वतःच्या ओळखीविषयी थेट आणि मोठ्याने सांगितली. वाळवंटात मरणासन्न असलेल्या लोकांना स्वतःला सुधारण्यास, धाडसी होण्यास, किंवा उपचार मिळवण्यास सांगितले गेले नव्हते. त्यांना देवाने खांबावर उंच केलेल्या गोष्टीकडे पाहण्यास सांगितले होते. जे पाहत होते ते जगले. आता या दोन्ही प्रसंगांना एकत्र धरा आणि त्यातील विचित्र भाग लक्षात घ्या. खांबावर उंच केलेला पितळी सर्प त्याच गोष्टीच्या आकाराचा होता जी त्या पाहणाऱ्या लोकांना मारत होती. पौल वधस्तंभाविषयी याच प्रकारचे विचित्र सत्य सांगतो, म्हणतो की येशू आपल्यासाठी पाप बनवला गेला, जरी त्याने कोणतेही पाप जाणले नव्हते (2 करिंथकरांस 5:21). उपचार शापाच्याच आकारात उंच केला गेला.)

I. पिता स्वतः पुत्राला "देव" आणि "प्रभू" म्हणतो

I1. इब्री लोकांस पत्र 1:1 देव प्राचीन काळांमध्ये आपल्या पूर्वजांशी संदेष्ट्यांच्या द्वारे अनेक वेळेस वेगवेगळ्या मार्गांनी बोलला (2) परंतु या शेवटच्या दिवसात तो आपल्याशी त्याच्या पुत्राद्वारे बोलला आहे, त्याने पुत्राला सर्व गोष्टींचा वारस म्हणून नेमले. देवाने पुत्राकरवीच विश्व निर्माण केले. (3) पुत्र हा देवाच्या गौरवाचे तेज आहे. तो देवाच्या स्वभावाचे तंतोतंत प्रतिरूप असा आहे. पुत्र आपल्या सामर्थ्यशाली शब्दाने सर्व गोष्टी राखतो. पुत्राने लोकांस त्यांच्या पापांपासून शुद्ध केले, नंतर तो स्वर्गातील सर्वश्रेष्ठ देवाच्या उजव्या बाजूला बसला.

त्याने आपल्या पुत्राद्वारे आपल्याशी बोलले + ज्याच्याद्वारे त्याने जगेही निर्माण केली → जो त्याच्या गौरवाचे तेज व त्याच्या स्वरूपाची प्रतिमा आहे.

I2. इब्री लोकांस पत्र 1:5 देवाने कोणत्याही देवदूताला म्हणले नाही की: "तू माझा पुत्र आहेस; आज मी तुझा पिता झालो आहे?" आणि पुन्हा, "मी त्याचा पिता होईन, व तो माझा पुत्र होईल?" **[G4416 prototokos ■]** (6) आणि पुन्हा, देव जेव्हा त्याच्या पुत्राला जगामध्ये आणतो, तो म्हणतो, "देवाचे सर्व देवदूत त्यास नमन करीत."

देवदूतांपैकी कोणाला त्याने कधी असे म्हटले, तू माझा पुत्र आहेस? → देवाचे सर्व देवदूत त्याची उपासना करीत.

(माझे वैयक्तिक विचार: इब्रीयांच्या पुस्तकाचा संपूर्ण पाहिला अध्याय एकच दोंघ युक्तेवाद माडतो. तो युक्तेवाद असा आहे की पुत्र देवदूत नाही आणि कधीही देवदूत नव्हता. हा मुद्दा अशा अभ्यासात लक्षात घेण्यासारखा आहे ज्याने नुकतीच "परमेश्वराचा दूत" म्हटलेल्या व्यक्तींखेवर अनेक पाने खर्च केली आहेत. मलाक या इब्री शब्दाचा अर्थ एक कामगिरी असा होतो. देवाच्या स्वतःच्या पुत्राने जुन्या करारात काही वेळा ती कामगिरी पार पाडली. परंतु इब्रीयांच्या पुस्तकाचा लेखक कोणालाही पुत्राला निर्माण केलेल्या देवदूतांमध्ये गणण्याची परवानगी देत नाही. देवदूतांना पुत्राची उपासना करण्यास सांगितले आहे.)

I3. इब्री लोकांस पत्र 1:8 पुत्राविषयी तर तो असे म्हणतो: हे देवा, तुझे राजासन सदासर्वकाळासाठी आहे, आणि तुझे राज्य युगानुयुगीचे आहे आणि “तुझा राजदंड न्यायीपणाचा राजदंड आहे. (9) नीतिमत्त्व तुला नेहमी प्रिय आहे. अनीतीचा तू द्वेष करतोस. म्हणून देवाने, तुझ्या देवाने, तुझ्या सोबत्यांपेक्षा तुला आनंददायी तेलाचा अभिषेक केला आहे.” (10) आणि हे प्रभू, सुरुवातीला तू पृथ्वीचा पाया घातलास, आणि आकाश तुझ्या हातचे काम आहे. (11) ती संपुष्टात येतील पण तू सतत राहशील ते कापडासारखे जुने होतील. (12) तू त्यांना अंगरख्यासारखे गुंडाळशील, तू त्यांना कपड्यासारखे बदलशील, पण तू नेहमी सारखाच राहशील, आणि तुझी वर्षे कधीही संपणार नाहीत.

पुत्राला तो म्हणतो, हे देवा, तुझे राजासन युगानुयुग टिकणारे आहे → हे प्रभू, तूच प्रारंभी पृथ्वीचा पाया घातलास.

(माझे वैयक्तिक विचार: इब्री लोकांस पत्र 1:8 मधील पहिले पाच शब्द पुन्हा वाचा: “परंतु पुत्राविषयी तो म्हणतो.” हे इब्री लोकांस पत्राच्या लेखकाचे येशूविषयीचे मत नाही. हे देव पित्याने पुत्राशी थेट बोललेले नोंदवते. पिता पुत्राला “हे देवा,” असे म्हणतो, नंतर पुत्राला “प्रभू” म्हणतो, आणि नंतर पृथ्वी व आकाश निर्माण करण्याचे श्रेय पुत्राला देतो. जर एखाद्याला असा वाद घालायचा असेल की पवित्र शास्त्रात पुत्राला कधीही देव म्हटलेले नाही, तर त्या व्यक्तीने या वचनाकडे लक्ष द्यावे लागेल, जेथे पिता पुत्राला देव म्हणतो.)

वेगळा दृष्टिकोन, तेच दृश्य — एका राजासाठी लिहिलेले गीत, आणि पित्याने ते आपल्या पुत्राला उद्धृत केले

स्तोत्रसंहिता 45:6 देवा तुझे सिंहासन सर्वकाळासाठी आहे. तुझा न्यायाचा राजदंड हा तुझ्या राज्याचा राजदंड आहे. (7) तू न्यायीपणावर प्रीती केली आणि दुष्टाईचा हेवा केला. यास्तव देवाने, तुझ्या देवाने, हर्षाच्या तेलाने तुला तुझ्या सोबत्यांपेक्षा अधिक अभिषेक केला आहे.

देवा तुझे सिंहासन सर्वकाळासाठी आहे → तुझ्या देवाने, हर्षाच्या तेलाने तुला तुझ्या सोबत्यांपेक्षा अधिक अभिषेक केला आहे.

स्तोत्रसंहिता 102:25 तू प्राचीन काळी पृथ्वीचा पाया घातला; आकाश तुझ्या हातचे कार्य आहे. (26) ते नाहीसे होईल, पण तू राहशील; ते सर्व कापडाप्रमाणे जीर्ण होतील; कपड्यांसारखे तू त्यांना बदलशील आणि ते नाहीसे होतील. (27) पण तू सारखाच आहे, आणि तुझ्या वर्षांना अंत नाही.

तू प्राचीन काळी पृथ्वीचा पाया घातला → आणि तुझ्या वर्षांना अंत नाही.

(माझे वैयक्तिक विचार: ही अशी जागा आहे जिथे दोन उतारे एकत्र वाचल्याने खरे काम होते. स्तोत्र ४५ हे विवाहगीत आहे. स्तोत्र १०२ हे संकटात असलेल्या माणसाची प्रार्थना आहे. स्तोत्र १०२ मध्ये, ते शब्द परमेश्वराला, इस्राएलाच्या देवाला, ज्याने जग निर्माण केले त्याला उद्देशून आहेत. दोन्ही स्तोत्रे बेथलेहेममध्ये येशूच्या जन्मापूर्वी शतकानुशतके लिहिली गेली होती. इब्री लोकांस पत्र १ मध्ये दोन्ही स्तोत्रांचा उल्लेख आहे. इब्री लोकांस पत्र १ दोन्ही स्तोत्रांना देवपित्याचे शब्द म्हणून सादर करते. इब्री लोकांस पत्र १ दोन्ही स्तोत्रे पुत्राला लागू करते. मूळ स्तोत्रे आणि इब्री लोकांस पत्र १ मधील अवतरणांमधील शब्दरचनेतील लहान फरक लक्षात घ्या. बायबल हे लहान फरक लपवत नाही, आणि हा अभ्यासही ते लपवत नाही. स्तोत्रे आणि इब्री लोकांस पत्र १ यांच्यामध्ये जे बदलत नाही ते म्हणजे ज्या व्यक्तीबद्दल हे शब्द आहेत त्या व्यक्तीची ओळख.)

J. परमेश्वराने माझ्या प्रभूला सांगितले — जो श्लोक वादाचा शेवट करणारा ठरला

J1. स्तोत्रसंहिता 110:1 माझ्या प्रभूला परमेश्वर म्हणतो “तुझ्या शत्रूंना तुझे पादासन करीपर्यंत माझ्या उजव्या बाजूला बस.” [H113 adown ■] [H3068 Yehovah ■] (2) परमेश्वर म्हणतो, तुझ्या सामर्थ्याची काठी सियोनेपासून पुढे चालवील; तू आपल्या शत्रूंवर राज्य करशील.

परमेश्वराने माझ्या प्रभूला म्हटले, माझ्या उजव्या हाताला बस → जोपर्यंत मी तुझ्या शत्रूंना तुझे पाय ठेवण्याचे आसन करीत नाही.

(माझे वैयक्तिक विचार: स्तोत्र ११०:१ मधील ही एक ओळ पहिल्या वाचनात दिसते त्यापेक्षा अधिक अर्थ बाळगते. इंग्रजीत, दोन्ही शब्द “Lord” असे छापलेले आहेत. फरकाचा एकमेव संकेत म्हणजे अक्षरांची मोठी-लहान रचना. पहिला शब्द मोठ्या अक्षरांत छापलेला आहे, LORD. दुसरा शब्द मोठ्या अक्षरांत छापलेला नाही. इंग्रजीच्या खाली, हे दोन वेगळे हिब्रू शब्द आहेत. पहिला हिब्रू शब्द देवाचे कराराचे नाव आहे, येहोवा (H3068). KJV मध्ये मोठी अक्षरे नेहमी सूचित करतात की मूळ हिब्रू शब्द येहोवा आहे. दुसरा हिब्रू शब्द adown (H113) आहे, जो स्वामी किंवा शासक यासाठीचा शब्द आहे. येथे वापरलेले adown चे रूप “माझा प्रभू” असे वाचले जाते. दावीदाने, हे स्तोत्र लिहिताना, देव एखाद्याशी बोलत असल्याचे नमूद केले आहे ज्याला दावीद स्वतःचा स्वामी म्हणतो. आता साधा प्रश्न विचारात घ्या. दावीद इस्राएलचा राजा होता. त्याचा स्वामी कोण होता? हे उत्तर आणखी विचित्र बनते जेव्हा तुम्हाला आठवते की देवाने वचन दिले होते की ख्रिस्त दावीदाच्या कुटुंबातून, अनेक पिढ्यांनंतर येईल. एखादा माणूस सहसा स्वतःच्या पणतूला “माझा प्रभू” म्हणत नाही.)

J2. त्याने स्वतः त्यांना त्याविषयी विचारले, आणि कोणालाही उत्तर देता आले नाही

मत्तय 22:41 म्हणून परूशी एकत्र जमले असताना, येशूने त्यांना प्रश्न केला. (42) येशू म्हणाला, “ख्रिस्ताविषयी तुमचे काय मत आहे? तो कोणाचा पुत्र आहे?” परूश्यांनी उत्तर दिले, “ख्रिस्त हा दाविदाचा पुत्र आहे.” (43) त्यावर येशू त्यांना म्हणाला, “तर दावीद देवाच्या आत्म्याद्वारे, त्याला प्रभू असे कसे म्हणतो? तो म्हणतो (44) ‘परमेश्वराने माझ्या प्रभूला सांगितले की, ‘मी तुझे वैरी तुझे पादासन करीपर्यंत, माझ्या उजव्या बाजूला बैस.’ (45) आता, मग जर दावीद त्यास प्रभू म्हणतो तर तो दाविदाचा पुत्र कसा होऊ शकतो? (46) तेव्हा कोणाला एका शब्दानेही त्यास उत्तर देता येईना आणि त्या दिवसानंतर त्यास आणखी प्रश्न विचारण्याचे धाडस कोणीही केले नाही.

तर दावीद त्याला प्रभू म्हणतो, मग तो त्याचा पुत्र कसा? → आणि कोणालाही त्याला एका शब्दानेही उत्तर देता आले नाही.

(माझे व्यक्तिगत विचार: मत्तय २२:४१-४६ मध्ये येशूने स्वतःच्या प्रश्नाचे उत्तर परूश्यांना सांगितले नाही. त्याने तो प्रश्न विचारला आणि तो अनुत्तरितच राहू दिला. तो आजही अनुत्तरितच आहे, आणि तरीही त्याला बसणारे उत्तर एकच आहे. ख्रिस्त देहानुसार दाविदाचा पुत्र आहे, आणि दाविदाचा जन्म होण्यापूर्वी तो जे होता त्यानुसार दाविदाचा प्रभू आहे.)

J3. पेत्राने मंडळीची सुरुवात झाली त्याच दिवशी तोच वचन वापरले

प्रोषितांची कृत्ये 2:32 त्या येशूला देवाने उठवले, ह्याविषयी आम्ही सवे साक्षी आहोत. (33) म्हणून तो देवाच्या उजव्या हाताकडे बसावेलेला आहे त्यास पवित्र आत्म्याविषयीचे वचन पित्यापासून प्राप्त झाले आहे, आणि तुम्ही जे पाहता व ऐकता त्याचा त्याने वर्षाव केला आहे. (34) कारण दावीद राजा स्वर्गास चढून गेला नाही, पण तो स्वतः म्हणतो, ‘परमेश्वराने माझ्या प्रभूला सांगितले की (35) मी तुझ्या शत्रूचे तुझे पादासन करेपर्यंत तू माझ्या उजवीकडे बसून राहा.’” (36) “म्हणून, इस्राएलाच्या सर्व घराण्याने हे निश्चयपूर्वक समजून घ्यावे की, ज्या येशूला तुम्ही वधस्तंभावर खिळून मारले त्यास देवाने प्रभू व ख्रिस्त असे करून ठेवले आहे.”

दावीद स्वर्गात चढून गेला नाही → ज्या येशूला तुम्ही वधस्तंभावर खिळले, त्याला देवाने प्रभूही व ख्रिस्तही केले आहे.

(माझे वैयक्तिक विचार: प्रेषितांची कृत्ये २:२९-३६ मधील पेत्राचा युक्तिवाद लहान आहे. पेत्राच्या युक्तिवादाला कोणत्याही चातुर्याची गरज नाही. दावीदाने देवाच्या उजव्या हाताला बसणाऱ्या कोणाबद्दल तरी लिहिले. दावीद स्वतः कधीही वर जाऊन देवाच्या उजव्या हाताला बसला नाही. एखादी व्यक्ती जाऊन दावीदाची कबर पाहू शकते, असे पेत्र काही वचनांपूर्वी सांगतो. त्यामुळे तो स्तोत्र दावीदाबद्दल नव्हता. मग पेत्र त्या स्तोत्रात कोणाबद्दल सांगितले होते त्या व्यक्तीचे नाव घेतो. पेत्र या व्यक्तीचे नाव कोणतीही सौम्यता न ठेवता घेतो: "ज्या याच येशूला तुम्ही वधस्तंभावर खिळले." पेत्र या व्यक्तीला "प्रभू आणि ख्रिस्त दोन्ही" म्हणतो.)

ज4. तोच स्तोत्र आणखी एक गोष्ट सांगतो — आणि इब्री लोकांस पत्र त्यावर संपूर्ण युक्तिवाद उभारते

स्तोत्रसंहिता 110:4 परमेश्वराने शपथ वाहिली आहे आणि तो बदलणार नाही, “तू मलकीसदेकाच्या प्रकाराप्रमाणे तू सर्वकाळ याजक आहेस.”

परमेश्वराने शपथ वाहिली आहे आणि तो बदलणार नाही → तू मलकीसदेकाच्या प्रकाराप्रमाणे तू सर्वकाळ याजक आहेस.

इब्री लोकांस पत्र 5:5 त्याचप्रमाणे, ख्रिस्ताने महायाजक होण्याचा गौरव स्वतःहून आपणावर घेतले नाही, परंतु देव ख्रिस्ताला म्हणाला, “तू माझा पुत्र आहेस आज मी तुला जन्म दिला आहे.” (6) दुसऱ्या शास्त्रभागात तो असे म्हणतो, “मलकीसदेकाच्या संप्रदायाप्रमाणे तू युगानुयुग याजक आहेस.”

त्याचप्रमाणे, ख्रिस्ताने महायाजक होण्याचा गौरव स्वतःहून आपणावर घेतले नाही → मलकीसदेकाच्या संप्रदायाप्रमाणे तू युगानुयुग याजक आहेस.

इब्री लोकांस पत्र 7:3 मलकीसदेकाचे आईवडील किंवा त्याचे पूर्वज, त्याचा जन्म किंवा मृत्युची नोंद आढळत नाही. देवपुत्रा प्रमाणे तो मिळताजुळता असल्यामुळे तो देखील अनंतकाळासाठी याजकच राहणार आहे.

ना दिवसांचा प्रारंभ, ना जीविताचा अंत → तो निरंतर याजक राहतो.

इब्री लोकांस पत्र 7:24 त्याचे याजकपद कायमचे आहे, कारण तो ‘युगानुयुग’ राहतो. (25) म्हणून, जे त्याच्याद्वारे देवाकडे येतात त्यांना तो अनंतकाळासाठी तारण्यास समर्थ आहे कारण त्यांच्यासाठी मध्यस्थी करण्यास तो सदैव जिवंत आहे.

तो सर्वकाळ राहतो + त्याचे याजकपद अपरिवर्तनीय आहे → तो त्यांना पूर्णपणे तारण्यास समर्थ आहे.

(माझे वैयक्तिक विचार: एका लहान स्तोत्रात खूप काही सामावलेले आहे. स्तोत्र ११० मध्ये दावीद ज्याला आपला प्रभू म्हणतो, देवाच्या उजव्या हाताला बसलेल्या व्यक्तीचे नाव दिले आहे. स्तोत्र ११० सियोनेतून राज्य करणाऱ्या एका राजाचे नाव देते. स्तोत्र ११० एका सदैव याजकाचे नाव देते, जो इस्राएलच्या याजकपदापेक्षाही जुन्या पदाचा आहे, आणि ज्याविषयी देवाने शपथ वाहिली आहे जी देव मागे घेणार नाही. प्राचीन इस्राएलमध्ये, कायद्याने राजाचे पद आणि याजकाचे पद वेगळे ठेवले होते. त्या कायद्याखाली एका माणसाला दोन्ही पदे धारण करण्याची परवानगी नव्हती. स्तोत्र ११० एकाच व्यक्तीला दोन्ही पदे देते. इब्री लोकांस पत्र अनेक अध्याय खर्च करून हा कोण आहे हे स्पष्ट करते.)

K. कबरेतून उठवलेला — आणि तुझ्यात राहणारा

K1. स्वतः वस्तुस्थिती, आणि ती कशी पोहोचवली गेली

करिंथकरांस पहिले पत्र 15:3 कारण जे मला पहिल्यांदा सांगण्यात आले ते मी तुम्हास सांगून टाकले, त्यापैकी महत्त्वाचे हे आहे की, शास्त्रलेखाप्रमाणे ख्रिस्त तुमच्याआमच्या पापांसाठी मरण पावला. (4) त्यास पुरण्यात आले व शास्त्रलेखाप्रमाणे तिसऱ्या दिवशी त्यास पुन्हा उठविण्यात आले.

ख्रिस्त शास्त्रलेखाप्रमाणे आपल्या पापांसाठी मरण पावला + त्याला पुरण्यात आले + तो तिसऱ्या दिवशी पुन्हा उठला.

करिंथकरांस पहिले पत्र 15:20 परंतु आता प्रत्यक्षात ख्रिस्त मरणातून उठविला गेला आहे. जे मरण पावलेले आहेत त्यांच्यातील तो प्रथमफळ आहे.

ख्रिस्त मरणातून उठला आहे, आणि जे झोपले होते त्यांचे प्रथमफळ झाला आहे.

K2. पुनरुत्थानाने त्याच्याविषयी काय सिद्ध केले

रोमकरांस पत्र 1:3 ती सुवार्ता त्याचा पुत्र येशू आपला प्रभू ह्याच्याविषयी आहे, जो देहासंबंधाने दाविदाच्या वंशात जन्मास आला. (4) व पवित्रतेच्या आत्म्याच्या दृष्टी प्रमाणे मरण पावलेल्यातून पुन्हा उठण्याने तो सामर्थ्याने देवाचा पुत्र ठरवला गेला; तो येशू ख्रिस्त आपला प्रभू आहे.

दाविदाच्या वंशातून देहानुसार जन्मलेला → मरणातून पुनरुत्थान झाल्यामुळे सामर्थ्याने देवाचा पुत्र म्हणून घोषित झालेला.

(माझे व्यक्तिगत विचार: पौल पुन्हा एकाच वाक्यात उत्तराचे दोन्ही भाग क्रमाने मांडतो, रोमकर १:३-४ मध्ये. येशू दाविदाच्या घराण्यातून आला, देहानुसार. येशू पराक्रमाने देवाचा पुत्र म्हणून घोषित करण्यात आला, कबरेतून बाहेर येऊन. कोणतीही व्यक्ती देवाचा पुत्र असल्याचा दावा करू शकते. फक्त येशूचाच तो दावा मृतांतून उठून सिद्ध झाला आहे.)

के३. जुन्या करारात हे प्रथम सांगितले गेले

स्तोत्रसंहिता 16:10 कारण तू माझ्या जीवाला मृतलोकांत राहू देणार नाही, ज्याच्याजवळ तुझी प्रेमदया आहे, त्यास तू अधोलोक पाहू देणार नाहीस. (11) तू मला जीवनाचा मार्ग शिकवला, तुझ्या उपस्थितीत विपुल हर्ष आहे, तुझ्या उजव्या हातात सुख सर्वकाळ आहेत.

तू माझा जीव अधोलोकात राहू देणार नाहीस → आणि तू आपल्या पवित्र पुरुषाला कुजण्याचा अनुभव घेऊ देणार नाहीस.

प्रेषितांची कृत्ये 2:29 “बंधुजनहो, कुलांधेपांते दावोदः ह्याच्याविषयीं मी तुम्हाबरोबर प्रशस्तपणं बोलतो तो मरण पावला, पुरला गेला व त्याची कबर आजपर्यंत आपल्यामध्ये आहे. (30) तो संदेष्टा होता, आणि त्यास ठाऊक होते की देवाने त्यास अभिवचन दिले की तुझ्या संतानातील एकाला तुझ्या राजासनावर बसवीन. (31) ह्याचे पूर्वज्ञान असल्यामुळे तो ख्रिस्ताच्याः पुनरुत्थानाविषयी असे बोलला की, त्यास मृतलोकात सोडून दिले नाही, व त्याच्या देहाला कुजण्याचा अनुभव आला नाही.

दावीद मरण पावला आणि त्याला पुरण्यात आले → हे आधीच पाहून त्याने ख्रिस्ताच्या पुनरुत्थानाविषयी सांगितले.

K4. आणि आता — तो त्याने तारलेल्या लोकांमध्ये राहतो

रोमकरांस पत्र 8:11 पण ज्याने येशूला मरण पावलेल्यातून उठवले त्याचा आत्मा जर तुमच्यात वास करतो, तर ज्याने ख्रिस्त येशूला मरण पावलेल्यातून उठवले तो तुमच्यात राहणाऱ्या, आपल्या आत्म्याच्याद्वारे तुमचीही मरणाधीन शरीरे जिवंत करील.

ज्याने येशूला मरणातून उठवले त्याचा आत्मा तुमच्यामध्ये वास करतो → तो तुमच्या मर्त्य शरीरांनाही जिवंत करील.

पौलाचे गलतीकरांस पत्र 2:20 मी ख्रिस्ताबरोबर वधस्तंभावर खिळलेला आहे आणि ह्यापुढे मी जगतो असे नाही तर ख्रिस्त माझ्याठायी जगतो आणि आता देहामध्ये जे माझे जगणे आहे ते देवाच्या पुत्रावरील विश्वासाच्याद्वारे आहे. त्याने माझ्यावर प्रीती केली व स्वतःला माझ्याकरिता दिले.

मी ख्रिस्तासोबत वधस्तंभावर खिळलेला आहे → मी नाही, तर ख्रिस्त माझ्यामध्ये जिवंत आहे.

कलसैकरांस पत्र 1:27 त्या रहस्याच्या गौरवाची संपत्ती परराष्ट्रीयामध्ये काय आहे, हे आपल्या पवित्रजनांना कळविणे देवाला बरे वाटले; गौरवाची आशा असा जो ख्रिस्त तुम्हांमध्ये आहे तो ते रहस्य आहे. **[G3466 musterion ■]**

हे रहस्य म्हणजे तुमच्यामध्ये असलेला ख्रिस्त, गौरवाची आशा.

योहान 14:23 येशूने त्यास उत्तर दिले, “ज्याची माझ्यावर प्रीती असेल तो माझे वचन पाळील; माझा पिता त्याच्यावर प्रीती करील आणि आम्ही त्याच्याकडे येऊन, त्याच्याबरोबर वस्ती करून राहू.

जर कोणी माझ्यावर प्रीति करतो तर तो माझी वचने पाळील → आम्ही त्याच्याकडे येऊ आणि त्याच्याजवळ वस्ती करू.

(माझे वैयक्तिक विचारः या अभ्यासाच्या संपूर्ण मार्गाचे अनुसरण त्याच्या निष्कर्षापर्यंत करा. काहीही निर्माण होण्यापूर्वी येशू पित्यासोबत होता. येशू जुन्या करारातील मनुष्यांना प्रकट झाला, आणि ती माणसे जिवंत राहिली. येशू एका लहान गावात स्त्रीपासून जन्मला. येशूला एका टेकडीवर, लाकडावर, शहराबाहेर मारण्यात आले. येशू कबरेतून बाहेर आला. आता बायबल म्हणते की येशू लोकांमध्ये राहतो. हा निष्कर्ष म्हणजे हा अभ्यास सुरुवातीपासूनच ज्याकडे जात होता ते ठिकाण आहे. या अभ्यासाचा उद्देश येशू कोण आहे याबद्दल वाद जिंकणे कधीच नव्हता. या अभ्यासाचा मुद्दा हा आहे की जो हे सर्व आहे तो तुझ्यामध्ये राहू इच्छितो. योहान १४:२३ देखील लक्षात घ्याः “आम्ही येऊ.” उत्पत्ति १:२६ मध्ये बायबलची सुरुवात करणारा अनेकवचनी स्वर येथेही उपस्थित आहे.)

L. तो परत येत आहे — आणि सर्वकाळ टिकणारी निवड

L1. तो येत आहे, आणि प्रत्येक नेत्र त्याला पाहील

प्रेषितांची कृत्ये 1:9 असे सांगितल्यावर त्यांच्या डोळ्यासमोर तो वर घेतला गेला, आणि मेघांनी त्यास दृष्टीआड केले. (10) नंतर तो जात असता ते आकाशाकडे निरखून पाहत होते, तेव्हा पाहा, शुभ्र वस्त्रे परिधान केलेले दोन पुरुष त्यांच्याजवळ उभे राहिले. (11) आणि ते असे बोलले, “अहो गालीलकारांनो, तुम्ही आकाशाकडे का पाहत उभे राहिले आहात? हा जो येशू तुम्हापासून वर आकाशात घेतला गेला आहे? तुम्ही त्यास जसे आकाशात जातांना पाहता तसाच तो परत येईल.”

हा जो येशू तुम्हापासून वर आकाशात घेतला गेला आहे? तुम्ही त्यास जसे आकाशात जातांना पाहता तसाच तो परत येईल.

प्रकटीकरण 1:7 “पहा, तो ढगांसह येत आहे,” “प्रत्येक डोळा त्यास पाहील, ज्यांनी त्यास भोकसले तेसुद्धा त्यास पाहतील,” पृथ्वीवरील सर्व वंश “त्याच्यामुळे आकांत करतील.” असेच होईल, आमेन.

प्रत्येक डोळा त्यास पाहील + ज्यांनी त्यास भोकसले तेसुद्धा त्यास पाहतील.

L2. थेस्सलनीकाकरांस दुसरे पत्र 1:7 म्हणून प्रभू येशू प्रकट होण्याच्या समयी ते होईल; तो आपल्या सामर्थ्यावर देवदूतांसह स्वर्गातून अग्निज्वालेसहित प्रकट होईल. **[G1557 ekdikesis ■]** (8) तेव्हा जे देवाला ओळखत नाहीत व आपल्या प्रभू येशूची सुवार्ता मानीत नाहीत त्यांचा तो सूड उगवील. (9) तेव्हा त्यांना प्रभूच्या समोरून व त्याच्या सामर्थ्याच्या गौरवापासून दूर करण्यांत येऊन सर्वकाळाचा नाश ही शिक्षा त्यांना मिळेल. (10) आपल्या पवित्रजनांच्या ठायी गौरव मिळावे म्हणून आणि त्यादिवशी पवित्रजनांच्या ठायी आश्चर्यपात्र व्हावे म्हणून तो येईल कारण आम्ही दिलेल्या साक्षीवर तुम्ही विश्वास ठेवला आहे.

जे देवाला ओळखत नाहीत आणि जे शुभवर्तमानाचे पालन करीत नाहीत त्यांच्यावर धगधगत्या अग्नीत सूड घेत → जेव्हा तो आपल्या पवित्र जनांमध्ये गौरव पावण्यासाठी येईल.

(माझे व्यक्तिगत विचारः २ थेस्सलनीकाकरांस पत्र १:८ हळूहळू वाचा. २ थेस्सलनीकाकरांस पत्र १:८ दोन गट नामांकित करते, एक गट नाही. पहिला गट देवाला ओळखत नाही. दुसरा गट सुवार्तेचे पालन करत नाही. ओळखणे आणि पालन करणे हे एकाच वचनात एकत्र नामांकित केलेले आहेत. २ थेस्सलनीकाकरांस पत्र १:१० हे देखील लक्षात घ्या, जे त्याच वाक्याचा भाग आहे. येशूचे तेच येणे जे एका गटासाठी अग्नि आहे, तेच दुसऱ्या गटासाठी वैभव आहे. हा एकच घटना आहे. त्या घटनेच्या कोणत्या बाजूला एक व्यक्ती आहे हे आता ठरते, नंतर नाही.)

L3. प्रकटीकरण 19:11 तेव्हा मी बघितले की, स्वर्ग उघडला आणि पाहा, एक पांढरा घोडा आणि त्यावर जो बसला होता त्याचे नाव विश्वासू आणि खरा आहे, तो नीतीने न्याय करतो, आणि युद्ध करतो (12) त्याचे डोळे अग्नीच्या ज्वालेसारखे होते व त्याच्या डोक्यावर पुष्कळ मुकुट होते आणि त्याचे एक नाव

लिहिलेले होते; ते त्याच्याशिवाय कोणी जाणत नाही. (13) त्याने एक, रक्तात भिजविलेला झगा घातला होता; आणि देवाचा शब्द हे नाव त्यास देण्यात आले आहे;

जो त्यावर बसला होता तो विश्वासू आणि सत्य म्हटला गेला → त्याचे नाव देवाचा शब्द म्हटले जाते.

प्रकटीकरण 19:16 त्याच्या झग्यावर व त्याच्या मांडीवर राजांचा राजा आणि प्रभूंचा प्रभू असे नाव लिहिलेले आहे.

राजांचा राजा, आणि प्रभूंचा प्रभू.

(माझे वैयक्तिक विचार: प्रकटीकरण १९:१२ मधील एका छोट्या ओळीकडे लक्ष द्या. येशूचे एक नाव लिहिलेले होते जे कोणत्याही माणसाला माहीत नव्हते, परंतु ते नाव फक्त त्याला एकट्यालाच माहीत होते. या अभ्यासाला दिलेली नावे त्याच परिच्छेदात दिसतात. ती नावे आहेत विश्वासू आणि सत्य. देवाचा शब्द. राजांचा राजा आणि प्रभूंचा प्रभू.)

L4. पुस्तके उघडली

प्रकटीकरण 20:11 तेव्हा मी एक, मोठे, शुभ्र राजासन आणि त्यावर जो बसला होता त्यास बघितले. त्याच्या उपस्थितीतून पृथ्वी व आकाशही पळून गेली; आणि त्यांना कोठेच जागा मिळाली नाही. (12) मग मी मृतांना, लहान व मोठे ह्यांना राजासनासमोर उभे राहिलेले बघितले; तेव्हा पुस्तके उघडली गेली; नंतर आणखी एक पुस्तक उघडले गेले. ते जीवनाचे पुस्तक होते; आणि त्या पुस्तकात लिहिलेल्या गोष्टींवरून ज्यांच्या त्यांच्या कामांप्रमाणे मृतांचा न्याय करण्यात आला. (13) समुद्राने आपल्यामधील मरण पावलेले होते ते दिले आणि मृत्यू व मृतलोक ह्यांनीही आपल्यामधील मरण पावलेले होते ते दिले; आणि त्यांच्या कामांप्रमाणे त्यांचा प्रत्येकाचा न्याय करण्यात आला. (14) आणि मरण व मृतलोक अग्नीच्या सरोवरात टाकले गेले. हे दुसरे मरण होय. हे अग्नीचे तळे म्हणजे दुसरे मरण. (15) आणि ज्या कोणाचे नाव जीवनाच्या पुस्तकात लिहिलेले आढळले नाही त्यास अग्नीच्या सरोवरात टाकण्यात आले.

पुस्तके उघडली गेली + आणखी एक पुस्तक उघडले गेले, जे जीवनाचे पुस्तक आहे → जो कोणी जीवनाच्या पुस्तकात लिहिलेला आढळला नाही, त्याला अग्नीच्या सरोवरात टाकण्यात आले.

(माझे वैयक्तिक विचार: प्रकटीकरण २०:१२ मध्ये सिंहासनासमोर दोन प्रकारची पुस्तके दिसतात. एका प्रकारचे पुस्तक लोकांनी काय केले ते नोंदवते. दुसऱ्या प्रकारचे पुस्तक नावे नोंदवते, त्याला जीवनाचे पुस्तक म्हटले जाते. प्रकटीकरण २०:१२ असे म्हणत नाही की कोणीही कृत्यांच्या पुस्तकांत लिहिलेल्या गोष्टींमुळे तारला गेला. प्रकटीकरण २०:१५ म्हणते की परिणाम ठरवणारी एकच गोष्ट होती ती म्हणजे एखाद्याचे नाव जीवनाच्या पुस्तकात लिहिलेले होते की नाही.)

L5. निवड, बायबल जितक्या स्पष्टपणे कधी काही सांगते तितक्याच स्पष्टपणे सांगितलेली

योहान 3:18 जो त्याच्यावर विश्वास ठेवतो त्याचा न्याय होणार नाही, पण जो विश्वास ठेवत नाही त्याचा न्याय झालेलाच आहे; कारण, त्याने देवाच्या एकुलत्या एक पुत्राच्या नावावर विश्वास ठेवला नाही.

जो विश्वास ठेवत नाही तो आधीच दोषी ठरला आहे.

योहान 3:36 जो पुत्रावर विश्वास ठेवतो त्यास सार्वकालिक जीवन प्राप्त झाले आहे; परंतु जो पुत्राचे ऐकत नाही त्याच्या दृष्टीस जीवन पडणार नाही, पण देवाचा क्रोध त्याच्यावर राहतो.”

जो पुत्रावर विश्वास ठेवतो त्यास सार्वकालिक जीवन प्राप्त झाले आहे.

रोमकरांस पत्र 6:23 कारण पापाचे वेतन मरण आहे, पण आपला प्रभू येशू ख्रिस्त ह्याच्याद्वारे सार्वकालिक जीवन हे देवाचे कृपादान आहे.

कारण पापाचे वेतन मरण आहे → पण आपला प्रभू येशू ख्रिस्त ह्याच्याद्वारे सार्वकालिक जीवन हे देवाचे कृपादान आहे.

(माझे वैयक्तिक विचार: रोमकर 6:23 हे या संपूर्ण अभ्यासाचे मध्यवर्ती वचन आहे. रोमकर 6:23 हे दोन भाग असलेले एक लहान वाक्य आहे. पापाचे एक देणे असलेले मूल्य आहे, आणि ते मूल्य मरण आहे. ते मूल्य दोनपैकी एका मागाने दिले जाते. एकतर व्यक्ती स्वतः ते मूल्य सदैव भरते, किंवा व्यक्ती येशूने आधीच भरलेले मूल्य भेट म्हणून स्वीकारते. हीच संपूर्ण निवड आहे. कोणीही ही निवड करणे टाळू शकत नाही, कारण निवड न करणे म्हणजे पहिला मार्ग निवडण्यासारखेच आहे. उत्पत्ति 1:26 मधील "आपण माणसाला बनवू" पासून ते प्रकटीकरण 20 मधील सिंहासनापर्यंत, या अभ्यासातील प्रत्येक गोष्ट त्या एका निर्णयाकडे घेऊन जात आहे. तो निर्णय घ्यायला अजूनही वेळ आहे. येशू अजूनही बोलावत आहे.)

L6. प्रेषितांची कृत्ये 4:12 आणि तारण दुसऱ्या कोणामध्ये नाही कारण जेणेकरून आपले तारण होईल; असे दुसरे कोणतेही नाव आकाशाखाली मनुष्यामध्ये दिलेले नाही.”

आणि तारण दुसऱ्या कोणामध्ये नाही कारण जेणेकरून आपले तारण होईल → असे दुसरे कोणतेही नाव आकाशाखाली मनुष्यामध्ये दिलेले नाही.

समारोप

प्रकटीकरण 22:17 आत्मा आणि नवरी असे म्हणतात की, “ये,” आणि जो कोणी हे ऐकतो, तो असे म्हणो की, “ये,” आणि जो तहानेला आहे, तो येवो, ज्या कोणाला पाहिजे, तो फुकट दिले जाणारे जीवनी पाणी घेवो.

आत्मा आणि नवरी असे म्हणतात की, “ये → ज्या कोणाला पाहिजे, तो फुकट दिले जाणारे जीवनी पाणी घेवो.

योहान 3:17 कारण देवाने पुत्राला जगात पाठवले ते जगाचा न्याय करायला नाही, पण त्याच्याद्वारे जगाचे तारण व्हावे म्हणून पाठवले.

कारण देवाने पुत्राला जगात पाठवले ते जगाचा न्याय करायला नाही → पण त्याच्याद्वारे जगाचे तारण व्हावे म्हणून पाठवले.

(माझे व्यक्तिगत विचार: बायबलमधील शेवटचे आमंत्रण काहीही किंमत घेत नाही, आणि ते कोणालाही दिले जाते. वापरलेला शब्द आहे "जो कोणी." तो शब्द हेतुपुरस्सर कोणालाही वगळत नाही. हा अभ्यास वाचणाऱ्या सर्वात वाईट व्यक्तीलाही तो वगळत नाही, किंवा जो व्यक्ती अनेक वर्षांपासून नाही म्हणत आला आहे त्यालाही तो वगळत नाही. येशू, जो हे सर्व आहे, तोच "ये" असे म्हणणारा आहे. एका व्यक्तीला फक्त येऊन जीवनाचे पाणी घ्यावे लागते.)

सराव प्रश्नमंजुषा

उत्पत्ती १:२६ — आणि देव बोलला, आपण मनुष्याला आपल्या प्रतिरूपाचा बनवू या:

- a) आमच्या प्रतिरूपाप्रमाणे
- b) पाहा, ते फार चांगले होते
- c) देवाच्या प्रतिरूपात त्याने त्याला निर्माण केले

२. यशया ७:१४ — पाहा, एक कुमारी गर्भवती होईल आणि पुत्राला जन्म देईल:

- a) आणि तू त्याचे नाव येशू ठेवशील
- b) आणि त्याचे नाव इम्मानुएल ठेवतील
- c) आणि ते त्याचे नाव इम्मानूएल ठेवतील

३. शास्ते १३:२२ — आणि मानोहा आपल्या पत्नीला म्हणाला, आपण खरोखर मरणार.

- a) कारण मी अशुद्ध ओठांचा मनुष्य आहे
- b) कारण जिथे तू उभा आहेस ती जागा पवित्र भूमी आहे
- c) कारण आम्ही देवाला पाहिले आहे

४. स्तोत्रसंहिता ११०:१ — परमेश्वर माझ्या प्रभूला म्हणाला, तू माझ्या उजव्या हाताला बस:

- a) जोपर्यंत मी तुझ्या शत्रूंना तुझे पादासन करत नाही
- b) तू आपल्या शत्रूंमध्ये अधिराज्य कर
- c) जोपर्यंत मी तुझ्या शत्रूंना तुझे पादासन करीन

५. इब्री लोकांस पत्र १:८ — परंतु पुत्राविषयी तो म्हणतो, हे देवा, तुझे राजासन सर्वकाळ टिकणारे आहे:

- a) नीतिमत्त्वाचा राजदंड हा तुझ्या राज्याचा राजदंड आहे
- b) तुझ्या राज्याचा राजदंड न्यायाचा राजदंड आहे
- c) आणि राज्यसत्ता त्याच्या खांद्यावर असेल

६. उत्पत्ति २२:८ — देव आपणासाठी होमार्पणाकरिता कोकरू पुरवील:

- a) आणि तो आपला पुत्र इसहाक याच्यावर ठेवला
- b) मग ते दोघे एकत्र गेले
- c) पाहा, अग्नी आणि लाकूड

जे प्रभूच्या समक्षतेपासून सार्वकालिक नाशाची शिक्षा भोगतील:

- a) आणि त्याच्या सामर्थ्याच्या गौरवापासून
- b) जो दुसरा मृत्यू आहे
- c) आणि त्याच्या वैभवाच्या गौरवासाठी

उत्तर सूची: १-a, २-b, ३-c, ४-c, ५-a, ६-b, ७-a

या उत्तरामागील साक्षीदार

हे उत्तर एका लेखकाच्या आवाजावर अवलंबून नाही. मोशे, यहोशवा, शास्ते या पुस्तकाचा लेखक, इतिहास या पुस्तकांचा लेखक आणि दावीद हे सर्व त्यात योगदान देतात. यशया, मीखा आणि मलाखीही तेच करतात. मत्तय, लूक आणि योहानही तेच करतात. पेत्र पेन्टेकॉस्टच्या दिवशी बोलतो. फिलिप्प एका वाळवंटातील रस्त्यावर बोलतो. पौल आठ पत्रांमध्ये लिहितो. इब्री लोकांस पत्र या पुस्तकाचा लेखक त्याची समाप्ती करतो. हे पंधरा आवाज आहेत, बायबलच्या अठ्ठावीस पुस्तकांमध्ये, उत्पत्ति पुस्तकाच्या पहिल्या अध्यायापासून प्रकटीकरण पुस्तकाच्या शेवटच्या अध्यायापर्यंत. सर्व पंधरा आवाज एकाच व्यक्तीबद्दल एकच गोष्ट सांगतात.

या अभ्यासाच्या शाखा कशा आहेत

सावली प्रकाशाकडे कशी निर्देश करते: इसहाकाच्या पाठीवर ठेवलेली लाकडे (उत्पत्ति २२:६) आणि पुत्राच्या पाठीवर ठेवलेला वधस्तंभ (योहान १९:१७). सावली डोंगरावर दिसली. शरीर नगराबाहेर दिसले.

→ शब्दांचे महत्त्व कसे आहे: स्तोत्र ११०:१ मध्ये एक इंग्रजी शब्द "LORD" दोन वेगवेगळ्या हिब्रू शब्दांचे प्रतिनिधित्व करतो. ते दोन हिब्रू शब्द आहेत यहोवा (H3068) आणि अदोन (H113). मत्तय २२:४५ मध्ये येशूने केलेला संपूर्ण युक्तिवाद त्या फरकावर आधारित आहे.

→ हे तुम्हाला कसे लागू होते: येशू केवळ तोच नाही जो आला. येशू केवळ तोच नाही जो येणार आहे. येशू तोच आहे ज्याला आता तुमच्यामध्ये राहायचे आहे (कलसैकर १:२७, गलतीकर २:२०).

याचा अनंतकाळासाठी काय अर्थ आहे: पापाचे वेतन मरण आहे. देवाचे दान आपल्या प्रभू येशू ख्रिस्ताद्वारे सार्वकालिक जीवन आहे (रोमकर ६:२३). पापाचे कर्ज फेडण्याचे हेच दोनच मार्ग मनुष्याला मिळतात.

→ विषयांतर: स्तोत्र ११०:४ आणि इब्री लोकांस पत्राचा ७वा अध्याय मलकीसदेकाच्या याजकपदाच्या संपूर्ण सिद्धांताकडे घेऊन जातात. हा सिद्धांत एका माणसामध्ये एकत्रित असलेल्या राजा आणि याजकाचे वर्णन करतो, जो नियमशास्त्रापेक्षा जुना आहे, आणि ज्याला देव मागे न घेणाऱ्या शपथने वचनबद्ध केले आहे. या सिद्धांताला स्वतःचा संपूर्ण अभ्यास आवश्यक आहे.

→ ससा-वाट: उत्पत्ति १:२६ मधील "आम्ही" आणि "आमचे" हे, अनुवाद ६:४ मधील "एकच परमेश्वर" याच्यासोबत घेतले असता, देवत्वाच्या संपूर्ण अभ्यासाकडे उघडतात. देवत्व हा एकच देव आहे, ज्यामध्ये पिता, पुत्र आणि पवित्र आत्मा हे संपूर्ण बायबलभर वेगवेगळ्या व्यक्ती म्हणून नमूद केले आहेत. या अभ्यासाने त्या संपूर्ण अभ्यासाच्या केवळ काठालाच स्पर्श केला आहे.

→ फिरकीचा मार्ग: २ थेस्सलनीकाकर १:७-१० आणि प्रकटीकरण १९:११-१६ येशूच्या पुनरागमनाच्या संपूर्ण सिद्धांताकडे नेतात. या सिद्धांतात येशूच्या पुनरागमनाची निश्चितता, येशूच्या पुनरागमनाची अचानकता, आणि येशूच्या पुनरागमनासाठी जागृत राहण्याची आज्ञा यांचा समावेश होतो. स्पष्टपणे सांगावे: पवित्र शास्त्र येशूच्या पुनरागमनाची निश्चितता सांगते आणि येशूच्या पुनरागमनाचे वेळापत्रक देण्यास नकार देते (मत्तय २४:३६, प्रेषितांची कृत्ये १:७). हे सेवाकार्यही येशूच्या पुनरागमनाचे वेळापत्रक देण्यास नकार देते.

→ विषयांतर: उत्पत्ति ३:१५, स्त्रीचे बीज, वचन दिलेल्या बीजाच्या संपूर्ण धाग्याकडे घेऊन जाते. हा धागा अब्राहामाद्वारे (उत्पत्ति २२:१८), दावीदाद्वारे (स्तोत्र १३२:११) पुढे जातो आणि गलतीकर ३:१६ मध्ये स्पष्टपणे नामनिर्देशित केला आहे.

→ संभाव्य प्रकटीकरण: याकोबाने उत्पत्ति ३२ मधील त्या कुस्तीगीराला त्याचे स्वतःचे नाव विचारले आणि त्याला नकार देण्यात आला (उत्पत्ति ३२:२९). मानोहाने परमेश्वराच्या दूताला त्याचे स्वतःचे नाव विचारले आणि त्याला सांगण्यात आले की ते नाव पिली (H6383) आहे, जे जाणण्यास फार अद्भुत आहे (शास्ते १३:१८). यशया मग म्हणतो की आपल्यासाठी जन्मलेल्या बालकाला अद्भुत, पेले (H6382), याच मूळापासून, असे म्हटले जाईल (यशया ९:६). जुन्या करारात जे नाव राखून ठेवले होते ते एका बाळावर घोषित केले जाते. बायबलच्या शेवटी, स्वर्गातून बाहेर स्वार होऊन येताना, येशूला अजूनही असे एक नाव आहे जे तो स्वतःशिवाय कोणालाही माहित नाही (प्रकटीकरण १९:१२). नाव दिले गेले आहे, आणि हे नाव या अभ्यासात सांगितले गेले आहे त्यापेक्षा अजूनही खोल आहे.

एक खुले आमंत्रण — तुम्ही कोणीही असा, वाचत राहा

हा अभ्यास वाचण्यासाठी तुम्ही ख्रिश्चन असणे आवश्यक नाही. अनेक गोष्टींमुळे तुम्ही येथे आला असाल. एखाद्या शोधामुळे तुम्ही येथे आला असाल. एखाद्या वादविवादांमुळे तुम्ही येथे आला असाल. वर्षानुवर्षे तुम्ही मनात बाळगलेल्या एखाद्या प्रश्नामुळे तुम्ही येथे आला असाल. इतर कोणाच्या तरी विश्वासाबद्दलच्या उत्सुकतेमुळे तुम्ही येथे आला असाल. या संकेतस्थळावरील सर्व काही तुमचे आहे, विनामूल्य, तुमच्या स्वतःच्या भाषेत. आम्ही कधीही तुमचे नाव विचारत नाही. आम्ही कधीही तुमचा देश विचारत नाही. आम्ही कधीही तुम्ही काय मानता हे विचारत नाही. एकच अभ्यास येशूचे संपूर्ण वर्णन करू शकत नाही. आम्ही या प्रश्नासाठी आमच्याकडे जे काही होते ते सर्व दिले, आणि तरीही हा अभ्यास बायबलमधून केवळ एकाच मार्गाने चालला. येशू आरंभापूर्वी अस्तित्वात होता. येशू आता अस्तित्वात आहे. येशू परत येणार आहे. कोणतेही एक पान हे सर्व वर्णन करून संपवू शकत नाही. आणखी अभ्यास येथे वाट पाहत आहेत. दयेवरील अभ्यास येथे वाट पाहत आहेत. ज्ञानावरील अभ्यास येथे वाट पाहत आहेत. माहितीवरील अभ्यास येथे वाट पाहत आहेत. सहनशीलतेवरील अभ्यास येथे वाट पाहत आहेत. सुभक्तीवरील अभ्यास येथे वाट पाहत आहेत. आणखी अभ्यास येत आहेत. हे अभ्यास तुम्हाला आवडेल त्या क्रमाने वाचा. वाटचालीत आमचे स्त्रोत तपासा. या अभ्यासांतील प्रत्येक वचन मुद्दाम पूर्णपणे छापलेले आहे. तुम्हाला कधीही आमचे म्हणणे जसेच्या तसे मानण्याची गरज नाही. तुम्ही स्वतः प्रत्येक वचन पारखू शकता.

या आमंत्रणानंतर आणखी एक आमंत्रण येते. आम्ही असे भासवणार नाही की ते आमंत्रण लपलेले आहे. ते आमंत्रण म्हणजे तारण होण्यासाठी माणसाने काय केले पाहिजे याविषयीचा अभ्यास आहे. जर तुम्हाला आत्ताच ते वाचायचे असेल तर आता तो अभ्यास वाचा. जर तुम्हाला त्याऐवजी आधी दुसरे काहीतरी वाचायचे असेल तर आधी दुसरे काहीतरी वाचा. कोणीही मोजत नाही आहे. कोणत्याही परिस्थितीत दार उघडेच राहते. पौलाने खालील शब्द अशा एका शहरात बोलले जे त्याच्या स्वतःच्या देवाशिवाय इतर देवांच्या वेदींनी भरलेले होते. पौलाने हे शब्द अशा लोकांना बोलले ज्यांनी पौलाला त्या शहरात येण्यास सांगितले नव्हते.

प्रेषितांची कृत्ये 17:26 आणि त्याने एकापासून मनुष्यांची सर्व राष्ट्रे निर्माण करून त्यांनी पृथ्वीच्या संबंध पाठीवर रहावे असे केले आहे; आणि त्याचे नेमलेले समय व त्यांच्या वस्तीच्या सीमा त्याने ठरविल्या आहेत. (27) यासाठी की, त्यांनी देवाचा शोध या आशेने करावा आणि त्यास कसे तरी प्राप्त करून घ्यावे, तो आपल्यापैकी कोणापासूनही दूर नाही.

त्याने एकापासून मानवजातीच्या सर्व राष्ट्रांना निर्माण केले → यासाठी की त्यांनी प्रभूला शोधावे व त्याला मिळवावे + तो आपल्यापैकी कोणापासूनही दूर नाही.

हिब्रू मुख्य शब्द

“देवदूत / संदेशवाहक” — **H4397 malak** — पाठवलेला एक; संदेशवाहक; दूत

हा शब्द एका कामगिरीचे नाव देतो, स्वभावाचे नाही. हा शब्द मनुष्यांसाठी वापरला जातो. हा शब्द संदेशांसाठी वापरला जातो. हा शब्द स्वर्गीय प्राण्यांसाठी वापरला जातो. हा शब्द स्वतःहून कधीही सांगत नाही की पाठवलेली व्यक्ती काय आहे. हा शब्द स्वतःहून केवळ एवढेच सांगतो की एखाद्या व्यक्तीला पाठवण्यात आले होते.

उर्वारंत गोष्ट बायबलच्या आजूबाजूच्या मजकुराने सांगावी लागते. या वृत्तांतमध्ये बायबलचा आजूबाजूचा मजकूर खरोखरच उर्वारंत गोष्ट सांगतो.

“देव” — **H430 elohim** — देव; देवता; खरा देव

एलोहीम हे बहुवचनाचे रूप आहे. एलोहीम हा शब्द एकमेव खऱ्या देवासाठी पुन्हा पुन्हा एकवचनी क्रियापदांसह वापरला जातो. हा शब्द स्वतःच या अभ्यासात तपासली जाणारी परिपूर्णता आपल्यात सामावतो.

“परमेश्वर” — **H3068 Yehovah** — देवाचे कराराचे नाव, जे KJV मध्ये मोठ्या अक्षरांत LORD असे लिहिले आहे

जुन्या करारात जिथे जिथे प्रभू हा शब्द मोठ्या अक्षरांत येतो, तिथे इंग्रजी शब्द LORD च्या मागे यहोवा हे हिब्रू नाव असते.

“प्रभू” — **H113 adown** — प्रभू; स्वामी; मालक; राज्य करणारा

स्तोत्र ११०:१ मध्ये, अदोन या रूपाचे वाचन "माझा प्रभू" असे आहे. अदोन हा यहोवा या हिब्रू शब्दापासून वेगळा शब्द आहे, जो त्या वचनात दावीदाच्या प्रभूशी बोलणारा यहोवा आहे.

“एक” — **H259 echad** — एक; एकत्रित; पहिला

एखाद हा शब्द "परमेश्वर आपला देव एक परमेश्वर आहे" या वाक्यात आहे. संध्याकाळ आणि सकाळ यांना एक दिवस म्हटले जाते तेव्हा तोच शब्द एखाद वापरला जातो. पुरुष आणि त्याची पत्नी एक देह होतात तेव्हा तोच शब्द एखाद वापरला जातो.

“एकुलता एक पुत्र” — **H3173 yachiyd** — एकुलता; एकुलता एक; एकाकी; लाडका

उत्पत्ति २२ इसहाकाला "तुझा एकुलता एक पुत्र" असे तीन वेळा म्हणते. याखीद म्हणजे एकच आणि अद्वितीय.

“लाकूड / झाड” — **H6086 ets** — झाड; लाकूड; इमारती लाकूड; फळी; काठी

एट्स हा एक इब्री शब्द आहे जो जिवंत झाड आणि कापलेले लाकूड या दोन्हीसाठी वापरला जातो. एट्स हाच शब्द आहे जो अब्राहामाने इसहाकावर ठेवलेल्या लाकडासाठी वापरला गेला.

“अद्दुत” — **H6382 pele** — एक आश्चर्य; एक चमत्कार; समजण्यापलीकडील काहीतरी

पेले हे यशया ९:६ मध्ये त्या बालकाला दिलेले पहिले नाव आहे.

“गुप्त / अद्दुत” — **H6383 piliy** — अद्दुत; इतके अद्दुत की समजून घेता येत नाही

पिलीय हा शब्द परमेश्वराचा दूत मानोहला त्याच्या स्वतःच्या नावाचे वर्णन करण्यासाठी देतो. पिलीय हा शब्द यशया ९:६ मधील पेले या नावाच्याच मूळापासून आला आहे.

“कुमारी” — **H5959 almah** — एक तरुण अविवाहित स्त्री; कुमारी; कन्या

अल्मा हा शब्द यशया ७:१४ मध्ये वापरला आहे.

“इम्मानुएल” — **H6005 Immanuwel** — आमच्याबरोबर देव आहे

इम्मानुएल हे नाव स्वतःच एक पूर्ण वाक्य आहे. मत्तय वाचकासाठी या नावाचा अर्थ सांगतो.

“सेनापती / राजपुत्र” — **H8269 sar** — एक प्रमुख व्यक्ती; एक सरदार; एक सेनापती; एक राजपुत्र; एक अधिपती

सार हे यरीहोबाहेर उघडी तलवार घेतलेल्या माणसाने धारण केलेले पद आहे.

“मी आहे” — **H1961 hayah** — असणे; अस्तित्वात असणे; होणे

हाया हा "मी आहे तो आहे" या शब्दांमागील मूळ शब्द आहे, जळत्या झुडपाजवळ.

ग्रीक मुख्य शब्द

“शब्द” — **G3056 logos** — एक शब्द; एक वचन; बोललेली गोष्ट; विचाराची अभिव्यक्ती

योहान योहानाच्या शुभवर्तमानाची सुरुवात जन्मापासून करत नाही. योहान योहानाच्या शुभवर्तमानाची सुरुवात आरंभापूर्वीपासून करतो.

“राहिला” — **G4637 skenoo** — तंबू उभारणे; तळ ठोकणे; तंबूत राहणे

"शब्द देहरूप झाला व आमच्यामध्ये राहिला." हे वचन दर्शवते की देव मानवी शरीरात राहिला, जसा एक मनुष्य मंडपात राहतो.

“एकजात” — **G3439 monogenes** — एकुलता एक जन्मलेला; आपल्या प्रकारातील एकमेव; आपल्या जातीतील एकमेव

मोनोजेनेस हा शब्द पुत्रासाठी वापरला आहे. इब्री लोकांस पत्र ११:१७ मध्ये मोनोजेनेस हा शब्द इसहाकासाठी वापरला आहे.

“घोषित केले” — **G1834 exegeomai** — बाहेर नेणे; बाहेर आणणे; पूर्णपणे सांगणे; कळवणे

देवाला कोणीही पाहिलेले नाही. एकुलत्या एक पुत्राने देवाला उघड करून दाखवले आहे जेथे देव पाहता येतो.

“समेट झालेले” — **G2644 katallasso** — शत्रुत्वापासून मैत्रीकडे बदलणे; पुन्हा कृपेत आणणे

काटाल्लासो या एका शब्दात वधस्तंभाचे संपूर्ण कारण सामावलेले आहे.

“समेट” — **G2643 katallage** — कृपेची पुनर्स्थापना; विभक्त झालेल्या दोन बाजूंना पुन्हा एकत्र आणणे

काटालागे हा शब्द वरील काटाल्लासो या शब्दाच्याच मुळापासून आला आहे. काटाल्लासो हा शब्द समेटाच्या कृतीला (विभक्त झालेल्या दोघांमधील मैत्री पुनर्स्थापित करण्याला) सूचित करतो. काटालागे हा शब्द त्या समेटाच्या परिणामाला सूचित करतो.

“माफो” — **G859 aphesis** — पाठवून देणें; मुक्तता; सोडून देणें; क्षमा
रक्त सांडल्याशिवाय पापांची क्षमा होत नाही.

“रहस्य” — **G3466 musterion** — एक गूढ रहस्य; एकेकाळी गुप्त असलेली आणि आता सांगितलेली गोष्ट
बायबलमध्ये, रहस्य म्हणजे सोडवण्याचे कोडे नसते. बायबलातील रहस्य म्हणजे देवाने सांगण्याचे ठरवलेले गुपित असते.

“सूड” — **G1557 ekdikesis** — जे न्यायातून निघते; अन्यायाचे संपूर्ण निवारण
Ekdikesis हा शब्द 2 थेस्सलनीकाकर 1:8 मध्ये वापरला आहे. *Ekdikesis* याचा अर्थ अनियंत्रित राग असा होत नाही. *Ekdikesis* म्हणजे पूर्णपणे केलेला न्याय.

“आद्यजात” — **G4416 prototokos** — ज्येष्ठ पुत्र; प्रथम उत्पन्न झालेला
पित्याने पुत्राविषयी म्हटले, "देवाच्या सर्व दूतांनी त्याला नमन करावे."

SOURCES & CREDITS

Scripture: Marathi Indian Revised Version Bible (CC BY-SA 4.0) — a redistributable edition, looked up exactly and never machine-translated.

Alternate chapter/verse numbering reconciled with STEP Bible TVTMS (CC BY 4.0).

Strong's numbering & original-language data: OpenScriptures Hebrew Bible (CC BY 4.0); STEP Bible.org — TAHOT/TAGNT/TBESH/TBESG (CC BY 4.0); Robinson-Pierpont Byzantine Majority Text (Public Domain); Strong's dictionary, 1890 (Public Domain).

Typography: Google Noto fonts (SIL Open Font License 1.1).

© SEE MORE JESUS · wanttoseemore.com — shared under Creative Commons Attribution 4.0 (CC BY 4.0).